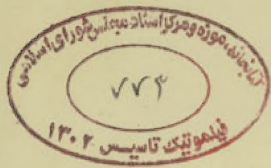

ح
۷۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

ش
۲۶ -

۸۱ - ۵
شماره ثبت کتاب

بازدید شد
۱۳۸۲

۷۱۳۹۴ -

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: تذکره اشرف الظفر

مؤلف: صادق الملک و قانع نگار

موضوع: شماره ثبت ۷۱۳۹۴

شماره ثبت کتاب: ۷۱۳۹۴

۲۶۲۷

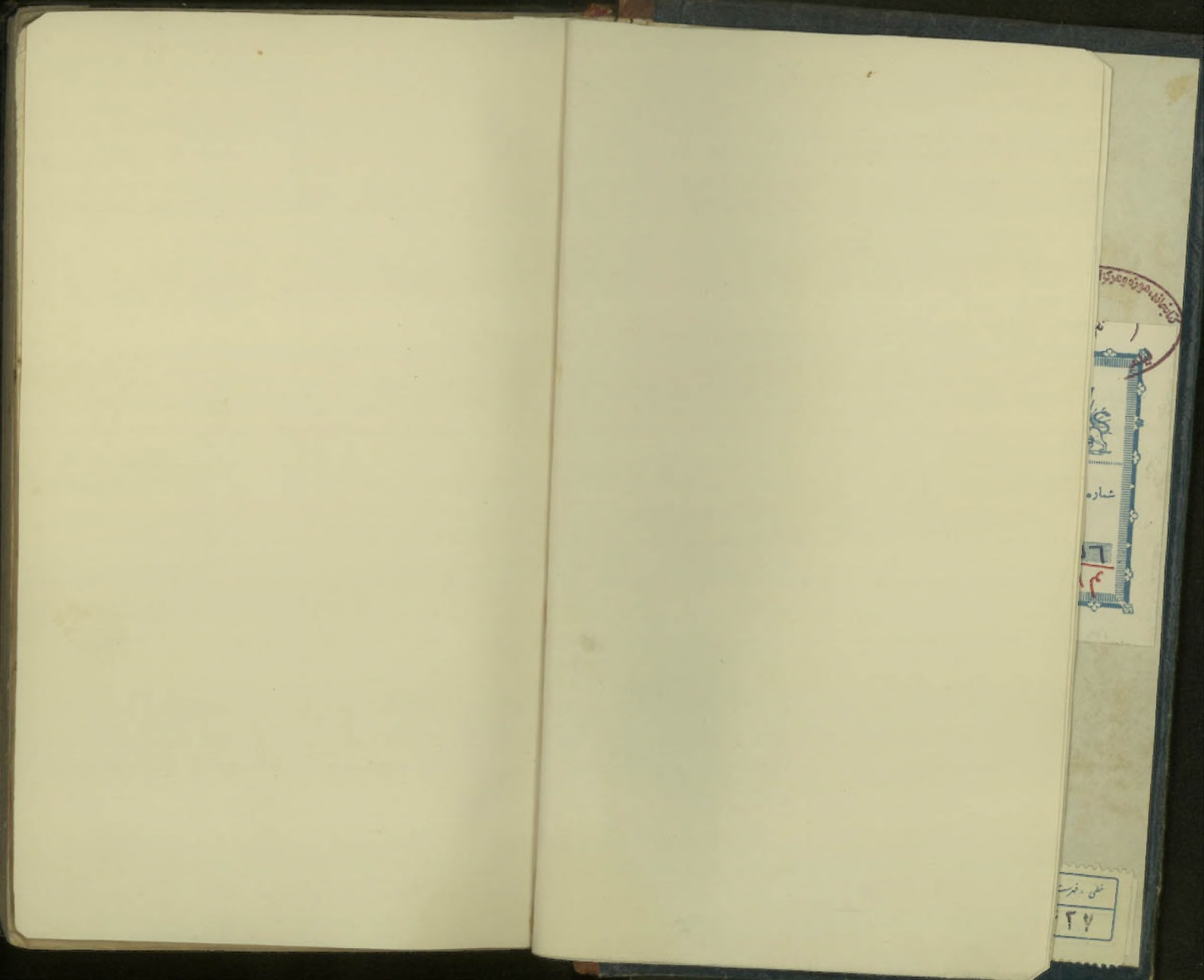
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۲۶۲۷

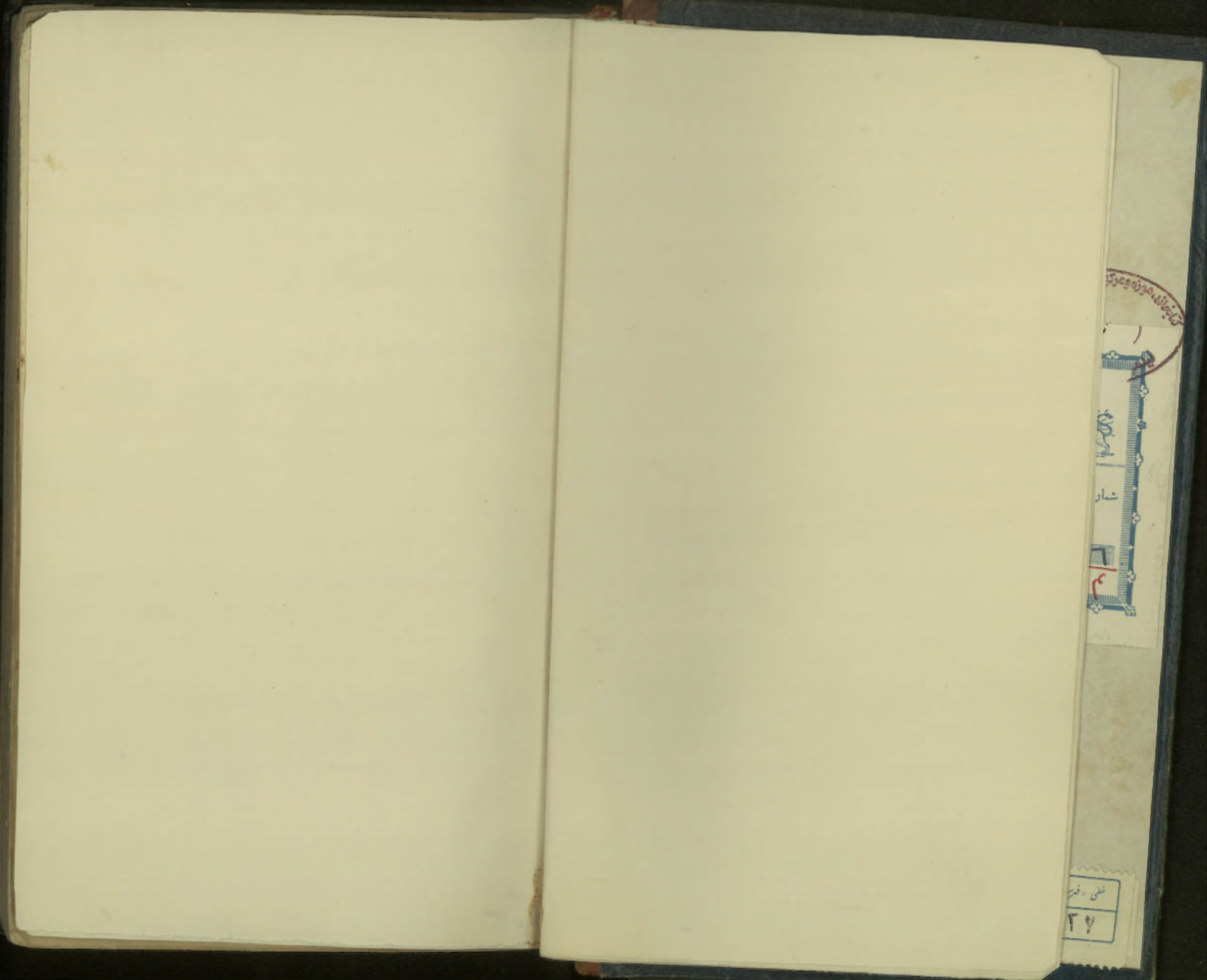

کتابخانه روزنامه و مجله

عقلم - فهرست
۴۳۷

که در هر مرتبه در نقطه اتفاق از قلم هور از شدت بعد از کلام ملک توحید
سلطنت و پستی از سلطان روزگار برده بعد از آن شرح وضع جغرافیایی
آن می پردازد **کردستان سنندج**

کیمی از ایالات درت اقلیم است در جبال واقع است و کوه های
جبال محبوب شود و در نزد قتل (دیودور) که بر سر توحیات تاریخی
به اکثر باس (طیب یونان که هفده سال همین اکثر باس کشمیری
و طیب مخصوص همین پناه ایران بوده و تاریخ امان قرب جوهره
درشته کردستان و سایر بلاد جبال را مدعی گفته اند و چون زمان
(مدی) بوده یکی مدعی که در همان کردستان و کن ف و طراف
باشد و پای تخت آن اکباتان که بعد از آن لیث بوده و یکی (مدی غیر)
کردستان و پان که در ایچان جلالیه بوده و کربست بهشت سال
در پارس که فریدون ایرانیان به سکه سلطنت این سرزمین را بنوا
پارس و باختر و باطل و کیلانات و غیره مدینه و همین از میان شخص دیگر
شجع و داعیه جو دشمنی بوده است و با صحنه از نظر کشمیری بعد
مستمره ب فلولی شهرت بنو که پای تخت ضحاکیان بوده در آن وقت
فرمان (مبارک نایل که از سرخ پادشاه ضحاکیان است سلطنت در آن
رفت و همین که پارس سردار این سرزمین از نظر بوده و وضع سلطنتی مبارک

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه
۷

کمرش پراپا بر ایستاده اند و در پستی این نواحی بعدی تدارک چنین
اعتقاد است که کانی این مملکت از اولاد داری بن یافت بن فوج علی
می باشند لهذا آنها را حسب بنامی نهاده اند و مملکت آنها را که می
یعنی مملکت اولاد داری یعنی بر آنست که این مملکت از زبان قدیم مدعی
و ترجمه آن میانه است یعنی میانه مملکت سیری و ایلخان واقع است بین
مدی که بر سرحد و است از طرف مشرق پارتی و طبرستان و قزوین
از سبیل جبال کوسی و از طرف شمال بانه خندان و کبیلان و از طرف
بکوه باطلق که در جبال پشت کوه لرستان و از جانب غرب باین
اگر چه موضع قدیم ایرانی و یونانی با هم که در استان قهری می باشد ولی
بدلیل و قریب فاصله معلوم می شود که استان کبستان با میان بود
و در جبال میان ذکر کرده اند و منظورشان که استان کبستان بوده
پوشیده نمائید و غیر که جامع این اوراق به هم مضمون این شرح
مملکت مدی را از آنکه سمرات ایلخان صری که تصیف فیلسوف
که بر جانب شمال و جنوب ایلخان و وزیر ایلخان است
افت باس کرده که شخص شریف چنین موافق افت باس با کبریا
به صورت کردنستان سنج که یکی از بلاد مدی که است جنوبا متصل
که استان و شمالا متصل با خا که در دس و شرقا متصل با کاک اهدا

دعنا

دعنا بخاک کبلیا نه که حاله تصرف دولت عثمانی است اتصال دارد و در
جنوب تا بعد شمال آن است و چهار فرسنگ است و از حد شرق تا بعد
غرب آن چهار فرسنگ است و این بین آنکه هوکرستان
و آرای یک شهر و مفرده بلوک و مفرده رودخانه و مفرده طایفه از ایلان
چنانچه که بعضی چنانچه و بعضی دانیان می باشد و چندین جبال
مستقیم است این بند و غیر بعد از تفحص کامل شرح شهر و بلوکات و
خانه و طوایف و بعضی از جبال سطلان که آنها هم شماره به مفرده و لرزوی
بصیرت بطور اختصار برشته تحریر می آید و توفیق از خداوند بخشنده

که بجز رستی قبیله ندارد

سندج که در املک کردنستان است شهری است جدید بنیان دارد
چهل و شش جوی سلیمان خان نام که از سلسله رودلان در حاکم فطری قدیم
که کردنستان بوده از کلمن و برانی بخیله می آید و در آن رودخانه و باغ
آنها می باشد و اندو الصفا برای بنای چنین شهری است و این
بهم میگزینم کردن و باغ کهنه از در جنوب فغان است و اخیر که محرم
فرار و سید و نه بهری است و است و شصت سال است بنیان این شهر
شد و عرض از خط استوار فنج که است و درجه است طوایف از جبال
خالهات کو که می کشد در جهت صد و شرف مدعیان که کردن

سی و پنج درجه و دوازده دقیقه و طول شرقی چهل درجه و شصت و یک دقیقه
 تجدید به بصیرت بوده بهر صورت در چهار ده سال قبل بر این شهر که
 این سال است بر حسب امر دیوان نفوس این شهر را شمار کرده در آن
 که هزار و دویست و نود و پنج پست و چهار هزار و صد و هشتاد و پنج
 و پنجاه و چهار صد و هشتاد و چهار نفر نوار داشته اکنون که چهار ده سال از آن
 تاریخ گذشته تخمینا هزار و شصت و نود و شش هزار و صد و هشتاد و پنج نفر
 زیاده داشته و فی الواقع این شهر بر بالای پست واقع است که از هر طرف
 شهر بقدر پست ذریع ارتفاع دارد و در وقت ضرورت مرکوب تمامه
 در این قلعہ دو حمام و هفت موضع آب و دایره تفصیل آب این قلعہ
 قریب بیایین پیش از آبادی این شهر در تاریخ شصت و دوازده و چهار
 دارالملک گردان قلعہ غلم در خاک شهر زور واقع است بوده و
 آن تاریخ در کلول نام پسر پسر اردلان حکم دفرافری که در آن
 و بموجب مدوخصیه قصبه شهر را در تحت حاکم یا رواقه داشته و
 (مدان) عربا در پست که الی هر محل از در فرسافت است
 (شمال) در بخان جنوبا در کاشان و سقز سلیمانیه و کاشان
 تاریخ شهر را از پسم داشته باضمانت کوی (و عمار) و در و اند
 و پیشتر زور خصل صغریه کرتان هو تصرف این کلول امیر اردلان

کردن

که کس نزد که در آنوقت به (دین) شهرت داشته و غیره شالی
 و جزو تصرفات کلول بوده و شکر منول و تا که برابران استیلا یافتند
 بعد از آن که در آن استان آلهه کاری در پیش نه زدند و شمس بطور عام در آن
 خطبه بیاد حکومتی بنایند و کلول نام و امای که در آن استان را حاکم سازند
 شجاعت و شادان این طایفه اگر در در زمان غلبه بکند بر باران بر حسب
 استعمال این ملک در عیای این ملک از سرداران و بانیان بکند
 شده و قلعہ تی که در آن استان در اطراف این ملک بعد از پیش از آبادی
 که شمس در آن بوده و تصرف نه شده مع قصبه همین کلول نام که
 با فصل اردلان و حکمران که در آن بوده و پسر دارالملک گردان را
 داده و قلعہ غلم بقایه بلخان لهره و قلعہ بخان در در در در در
 همین شهر سنج عیالیت در اینجا بنیاد آبادی نموده قلعہ و عمار
 و بنا را در مساجد و عیال را در آنجا کمال استحکام احداث کرده و
 دیگر ارباب و اوزات آبادی در نقطه دیگر که یکی مریدان یکی حسن بلخان
 نموده هر دو این قلعہ بر بالای که در ارتفاع و قلعہ که از این طرف
 ندارد قلعہ بلخان در مسجده فرسکی شهر سنج عیالیت قریب
 سی سال این قلعہ بخان و قلعہ و مقصدا مقام دارالملک
 حکام که در آن بوده اند این قلعہ بلخان در کاشان یا سخت و صعبی
 است که

۴۵ = ۱
 ۹۵۵
 ۴۶۸۱
 ۱
 ۲۹۱۵

اتفاق شاه و خانان از این جهت قلع محکم عالم بود و چون یکبار از ملک عالم
 توبه آنجا را بختیگر بنامید و دیو قلع کون با کاف فارسی که کی از قلع
 معبره کردستان بفرستاد و آنجا کون است که در تاریخ معصود بود
 است بجزی که حکومت و دیرت کردن بجب درت بلوخان که دوم
 از دود و در دلائل است قلع به قلع بلوخان بر حکام قلع یگان دان
 دیگر افزوده و حقیقت اینست قلع و آن تاریخ در نهایت استحکام بود که
 بلوخان با حکام این قلع یگان دان قلع دیگر معبره و امانت هیچ
 پادشاهی نفع در آن نداشت و از آن جهت بجزی که از آن پادشاهی
 ایران با دود نفع حقیقت بعزم رزم با بلوخان بکوشان نامه و قلع
 که در آن وقت بلوخان بجهت قلع قلعی پادشاهی بجهت بلوخان
 قلع در آن وقت در قلع بلوخان بجهت بلوخان تو است کاری که
 بود در سه چهار صاف به حکایت به دود و قلع در دین رزم
 فاشی خورده و در آنکه چهار فرسنگ فتن کردن کرد آن نزد او قلع
 و قریب نظیر از آنکه در قلع میرساند شاد بجهت از آنوقت سلطان
 بود در حرکات بلوخان بجهت فاشی پادشاهی بعزم بجهت
 و در دین بلوخان حکمت کرده با بختیگر که کردستان که در آن قلع
 علی شکرش بامید از دود رسید و آلی با نامی که بملو و دود بجهت بلوخان

دایان

دایان پادشاه از این مسافت و عدل و قلع مخوف ساخت و بجهت
 مراجعت نمود بعد از این مقدمه شاه عباس با بلوخان بنامی حرکت و بجهت
 که پشت بلوخان بجهت و اطاعت پادشاه و قلع بلوخان احمد خان
 در شد خود را بکشش لایقی ببرد و آن پادشاه فرستاده و در آن رسیدن
 مورد نیازش و لطاف آن پادشاه کردید شاه عباس درین کاره کار خود
 به خان احمد خان واداین کلمه او را دولتی خود کرد و این خدمت از او
 و پیمان گرفت که در هر وقت که کردستان بلوخان پیش پادشاهی
 پس از آمدن کردستان عهد خود را بجای آورده و بلوخان را با صفهان
 و بعد از وصولان صفهان شاه عباس لازم اجرام و شفاعت نسبت بپادشاهی
 مبدول داشت پس در شش ماه وقت بلوخان در صفهان خست بجهت
 بکردستان یافت و در نهایت انجارد و عبت بجهت نمود و در حقیقت
 خود بلوخان فرمان ملکوت کردستان بجهت شهر زو بجهت خان احمد خان
 در کردستان و شهر زو بجهت و دیند او که کوک و وصل حکمران بجهت خان
 در تاریخ هزار و چهل و هجری از پادشاه ایلخانی روی کرد و پادشاه سلطان
 بر دین سلطان بن پیر میر علم الدین بن محمد خان اردلانی که در آن زمان
 شاه صفی و محل افتاد و دود و تو ق آن پادشاه بود بعد از آنکه پادشاهی
 متعهد کردید که در آنجا که کردستان را از قلع یگان آن پادشاهی بجهت

مفاد خوار
 بار خوار
 بار خوار
 بار خوار
 بار خوار
 بار خوار

شرف صد ریخت
 دست و پا
 دین خان احمد خان

باین محل مستخرج باید در حاکم کرستان شد چون کردستان آمد چوب
 عهد خود مستخرج را آید قلعه حکومتی را در بالای تپه که در وسط شهر بود
 نهایت استحکام بنیاد نهاده که آلاک مان قلعه دارا را که کرستان
 عمارت و حاکم مسجد و بازاری و نیز در خارج و اطراف قلعه حکومتی بنا
 و بنای تمام رسانید که رشته قنات را نیز در پشت سر خودی که در غل
 مستخرج واقع است احداث کرد آب از شهر و قنات آید و در حاکم
 دای که بنیاد او در کرستان حاکم شد قریب از این قنات کرده و
 رشته کوه برای این قنات دست کو که بهر وقت آن میان قلعه حکومتی
 باید و حال آنکه شهر کوه با قنات و بهین و بطریق قنات به قنات
 حاکم قنات شهرت و بهر صورت بیلان قنات قلعه حکومتی در میان
 و حسن آباد و در آن نموده که در وقت ضرورت بنیاد و کربز کاهی این
 حاکم کرستان بنشیند قلعه حکومتی نیز در طرف این آبادی ساخته شد
 و تا سی سال قبل از این آن قلعه پسند ابو فریب یکصد و هشتاد و شش
 این شهر بهمان حالت باقی بود که حسنعلیخان دلی در میان حکومتی
 چند عمارت و تالار را بنیان نمود و حاکمی را در آن کرد تا بوقت این
 ولایت کرستان در تاریخ هزار و دویست و چهارده هجری کف
 اقامت از امان الله خان دلی مشهور بان امان الله خان بنده رسید

این امان الله خان شخص نیست و با کفایتی بوده و خیالات عالیه
 قلعه حکومتی را توسطه کلی مال و چندین تالار و عمارت را در آنجا بنیاد
 که اکنون همه آنها برقرار و پدیدار است و در بنای آن بنده دلی
 و وضع در بانی این سخن می باشد و از تاریخ هزار و دویست و هجری
 هزار و دویست و سی هجری بنوعه شهر کوخت و بنای عمارات و
 و بنا را در میان شهر گذاشت و در مدت این ده ملک همه این خیالات
 با تمام رسانید چندین عمارات عالیه را بر پای نمود مسجدی را در
 زمین که حکام بنام کوه اسم این مسجد در دارا احسان است و بسیار
 و مدت زود و در دوران کاشی کاری است شبستان و در او بیست و چهار
 ستون سنگی و در آن نصب شده که شبستان چهار در و در این شبستان که شبستان
 بطرف ستر و ناخیمینا سه شل قرآن مجید را با کاشی بخشی که شبستان
 کوه است نوشته اند که نهایت مستباز را در هر دو طرف بزرگ که یکی در
 قبله و دیگری در طرف شرق و این مسجد بنا شده که بنای آن رفیع و بیکوهی باشد
 و بر اصدق ناطق تخلص و صفی الله صید و این تمام این مسجد که در
 مصرع آن قصیده و تاریخ اتمام مسجدت هر کس به شک مراد این روایت
 آن مسجد بنیاد بسیار بزرگ و در آن مسجد خرم تخلص کرده است
 نیز قصیده خوانده چنانکه بنا را تمام این مسجد که مصرع اولی هر کس

قصیده به پنج بنای این سجدت و هضوع خبر هر یک از اشخاص قصیده
 پنج انعام این سجدت و انصاف بسیار صنعت شری پنج بهر دو این قصیده
 نیز در کتب بسیار بر زبان شریف آن شت کله از روزهای جسد در این سجد
 نماز جمعه را بطریق امام شافعی محمد بن ایدس علیه السلام میخوانند و غالب
 اهل ملک در این نماز حاضر میشوند خارج از این شهرستان در سه راسخانه
 که در روز جمعه دو وعظه در محل سکونت طلاب می باشد و جمعه خود را که
 بزرگترین مدرسه دارالعلوم اصفهان بوده و قریب پنجاه کلاس فرقه شهرت
 قطع شیخ دقت میباشند و در شب و روز سجدت و در بیضا و ترمینا
 قدیم طبقات طلاب میباشند و در محل مسجد بر چهار بنده هر یک
 مدرسه میخوانند که بی حرام ولی بنیال اوقاف است بکوشش متولیان
 انصاف فرد غیرت ارسال شتر از چهار صد تومان حاصل شود و این
 همه را بخیر و نفعی بردند و قریب بیست و شش نفر سانسند و نجای
 لطف ایشیخ الاسلام چندین است سجدت و توفیق اش را تعریف
 خیال تعمیر آنست و از ابتدای بنای این مسجد تا کنون که مسافرت
 سال است هیچ تعمیری از این سجدت نشده و هر یک از کاشیهای آن
 ریخته رفته رفته رو نموده است بهر صورت بنای این مسجد از
 مسجد عمارت و بنای و بناات جهت روشن و آبادی این شهر است

ازاد است

ازاد است اسم این امان الله ان الله افاضل اجمال او را در پنج علم درج
 و شت نه دیک از بزرگان روزگار او را محمود است اگر خارج از قلوب
 نگاری نمی بود

غیر این منطق بی پشت دمی در پیشش و او معنی داد می
 شهرت جو نمردی این سخن بزرگ از یک عالم را که بود پخته هندوستان
 وقت مجاری بکلیس است و از او کرده کاغذ مفصلی در سانس خضوع
 دخیل بود نوشته بود رسیدن این کاغذ و وقت آن بزرگ دیکایا شیخ اصف
 اشد همین کاغذ و توفیق کسی که جامع این ادوات است حضرت در این
 سجدت سجدت و در پیشش جامه دار است و غالب ضایعی شهر
 آب جاری وجود و حضرت امام علیه السلام که شرح حال او را ذکر نمود
 در این شهر و فون است که بنده با کاهی بگویند و سجدت این نظام عالم
 و در پنج هزار کس سجدت و شش هزار کس بنده این امام علیه السلام کاری
 کرده و خارج از یاری نهاده خارج از این کس بنده با کاهی در سجدت و کس
 بنا کرده و بعد که در ادای شش حجه بود و کس کس شت و در پنج هزار سجدت
 نمود و حضرت بجز میرزا صادق خان سقایی که در سانس بهر حرم میرزا
 محمد بنیال تعمیر کاهی از این سجدت نمود و محوطه آن را خطی بزرگ کرده و
 عالی و دوان بنامه پشتر از کله از با صد تومان صرف میفرمود این بنامه

این حقیر ذکر این پستان را کرده که هم شجاعت این جوان باز در سال دین
 نموده و هم حالت شجاعتی این طایفه را ذکر کرده باشد و این بولک صبیحه
 باز میشود و ذکر پستان خضر همین بولک است و این بولک در فصل سال
 یکی در بهار یکی در بهار شکار بولک فوق العاده میشود و این کار تفصیل
 مخصوص دارد و هر صبح جای عالم چنین شکاری خواهد شد و هر روز
 حاضر بوده و برای این دین از این قرار است قرینه از قرار این بولک
 بگویم بقا رسم سحر کو بردی یعنی بولک و یکبار یعنی گذرگاه یعنی مجموعی
 یعنی گذرگاه بولک در این قرینه تنگه واقع است که در یک بولک
 طول این تنگه است این طرف و آن طرف تنگه کوه است که تخته نموده
 کشیده شده و از که خدای آن مهر وقت که آن بولک را حکومت طلوع
 جمیع اشیای این بولک با اتفاق حکومت بیان کان میروند و این کان تمام
 و منزل هر یک از طوائف و که خدایان و ماست معین و شخص است و تزیین
 هر یک در منزل و مقام خود مای یکپارند و چاکر و سکا و حکومت در آن
 این تنگه میزنند و روز طول این شکار است و در این روز جمیع این
 مردم همان حکومت هستند و خبری که در این میخانه بر حکومت دارد
 می آید همان برنج است زیرا بقا عدد معموله هر یک از طوائف و که خدایان
 که در این شکار حکومت می آیند و در آن زمان و در منزل و میزنند و

و بره بوقات می آید و در این آذوقه شش از اندازه میخانه است و در
 بهر صورت در این سه روز از طلوع الی غروب آفتاب و تجات بولک
 هزاران هزار خسل این تنگه میشود و یکبار از این گذرگاه بولک گذشت
 اما به متوجه آن تنگه بدون ترس و در جمله قرار می که باعث نظم و انضباط
 یکی این است به یکبار از این تنگه خود هم به خارج نمیکند و از که خدایان
 و یکی شود و اگر شخص بود به یکبار از این تنگه از که خدایان
 فریاد میکنند و اگر شخص است در جای که زمین از که خدایان

و اگر بولک

دوایه
 استی که این بولک شفی زب و در تنه می باشد و در تنه
 این بولک چنانچه در تنه صدق است و یکی از بولک است که از که خدایان
 بولک (سقا) است و تزیین معین مهر و کمر قاف شد و در کون
 معین این بولک در این شمال و غرب بلندج بقا صد است و چهار فرسنگ
 واقع است و دارای به یکبار و صد و شصت بار و صد و شصت بار
 بزرگ در دست قمری قصبه در شمال و در میان است این قصبه در این
 خانه در هوسه هم در اینجا دایره است که از که خدایان و در این
 در آن آینه و در دست قمری در دست قمری در دست قمری در دست قمری
 که یکی از آن مسجد جامع است و بنا می مسجد خانی حکم است و این است

یقیناً دریا چه است و آب این دریا چه فصلی است عجیب و غریبی از فصل
 جزو آن است می کند و چون این نقطه آب این دریا چه در آنجا
 علی الاصل بر دهن کوه در جریان است طعم آن شور و تلخ است و بجهت
 سودای و عطشی مفید است هر چه از آن فاصله از این دریا می باشد
 که آنرا از کوه می گویند این (دکنز) هم ترکی است یعنی دریا و آن جایی
 خیلی عمیق و مدور تخمیناً دویست قدم دور از آن می شود و پر از آب است
 و حال نوشته اند که در همین آن را تخمیناً چندین کس تا حال غرق
 کرده یک سبب در جلوه این دکنز از این آب و این که در آنجا
 بگویند جعفری مذکور شده است و در این آن بگویند که هر که
 و در زمان چهار روز و چهار صد دینار است

در کوه
 در کوه

دیگری از بولکات کوهستان در کوه است که در همین کوه تازی دریا
 مهر و سکون فاضلی فواید و او در معروف این بولک در طرف
 سنج بفاصله چند فرسنگ واقع است قریب پانزده دیکه هفتاد
 جزو بولک قمر بوده و در این کوه است که در کوه و در کوه و در کوه
 آنجا که در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 غریب از کوه است و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 باستانی آن چنانکه شنیده و معلوم است بنای آن از گیسو و گرانیت

انبار چوب

آنرا از غریب بسیار است که در کوه است که در کوه و در کوه و در کوه
 و در این کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 تر است که در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 این کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 ساری با کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 سیکون که در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 محوطه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 میان این چاه و کوه است با مردمان از غریب و بومی و در کوه و در کوه
 و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 می شود و چون نشان باران می رسد بعد از چند دقیقه که بر سر کوه و در کوه
 معین همان جای باران می رسد و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 داخل اوطاق می شود که آن کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 چند در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 بهای زیاد و بفرهای دیگر و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 بعضی به بالا بعضی به پایین می رسد و در کوه و در کوه و در کوه و در کوه
 قدری کاه با خود می برند که اندک اندک در این راه بریزند که در کوه و در کوه

نیکستند هرگز این عقد را بخواهید بصرای داد و ده زبانی سحر و جادو و سحر
نور و حرمت قلعه ان دلی جمیع و حساب و آوازه زبانی و خلق و غلبه
بوجود و زلف پیوده با شاهی آن رسیده بود و صوفیان و عوام و شیعیان
از خوفات کم شده بود این سطر فسخ عزیمت رفتن با شاهی آنرا کرد
بودند از همه محبت و رجزی که در قلعه کشیده شده شده بسته بازاری است
که به بازار این شهر کشیده بوده چندین شوش آن را دیده که در وضع
و نیم نزع عرض داشته ولی این قلعه باین بندگی همه رسیده و از قلعه
و همچنین بعضی بسته بازاری دیگر دیده می شود که هجرات آن ستمهای
با هر دو آن که داشته شده چنان دست میزنند که یکی پسیده است و چهره
چون زردی و بصیرت احدی با شاهی آن رسیده و همه آن را در گوش
گذاشته بدست انداخته آن اطلاع حاصل نیست چون ندیده حقیقت فضا
زند و صبر و استقامت و کمال و صفت و در توان است

دیگری در بولک است بخند کارگردان (سیکوی) است در بولک و درین
شمال و در بولک است بخند فرسنگ واقع است چار
پارچه در بولک است بخند فرسنگ واقع است چار
بخند و در بولک است بخند فرسنگ واقع است چار
بخند و در بولک است بخند فرسنگ واقع است چار

زکریا علیہ السلام

و اما در این سخن دشمنی مذکور نیست باغات زریلی تا یکی صد اصد
و صد است آنجا که مراد با قصد و دشمنی است

دیگری در بزمیات مفهده کانه کورستان (خورخوره) است این بزرگوار
 بجهده خرسا شهر سنج در پیشانی بل در غرب واقع است حالا قریب پنجا
 چارده دوات دارد چوبین سال پیش نود و یکده دشته و یکی دزد مات
 آسمان (دست) است مسجد و یکده بسیار خوب است که در حصه و نه
 سال پیش ازین بنانده و شیخ ابراهیم نامی ده آنجا مدفون است که
 حجره شیخ که برورده و قبر ازین راهگاه است شیخ یحیی بزرگ زاداد و این
 شیخ ابراهیم میانه شمساده و نور آباد و درین قبر موجود است و یکی از
 بزرگان بزرگ (مولان آباد) است قریب پنجاه فوار دارد که
 در مسند شیخ که رسیدگی در اصداد آنها شیخ حسن نام است بسیار
 بزرگ و صاحب کف و کرامت بوده و آن درین آن بزرگوار که یکی
 و کسندی نه ابر بر روی آن درین بن شده و طاق آنرا از چوب پیر
 در پرتگاه محسوم است و معلوم است بنای یکی بنادر گشت از
 شهنش بزرگوار در حیات خود دارای مقامات عالی و در پرتگاه عالی و
 کتبه و کسنگ و در سپار دولتی شریعت و مسند شیخ بنافه و
 در وقت منزل او محل رحال او با دما محال عرفان و در این

ذکر شریف

در خارج مسجد مخفی است و خود این بنده را

چیت فرمود که هر که میخواهد نیا رت مرا بکشد و کس فیض نیا بداد اول قمار
 و دم را کرده بعد بر نیا رت قمر نیا بداد هر کس نیا رت قمر نیا بداد هر کس نیا رت قمر
 اعتقاد دارند تخمین دین بولک پشت هزار نفوس دارد حکم آنجا را پیش
 در این سلطان سید و فرزندش نواده ای بهمان بولک بعد از من بچه
 ها در کفر نه آن سید و است ابراهیم سلطان نام و بعضی معتمدان و بزرگان
 سکنه یخ بولک نه اهل سنن و شافعی و حنبلی باشند و بعضی نه بزرگان
 که بر حوض نه خبر و شهر است و این بولک واقع است در طرف شمال
 و در دهن این بولک ستم وجود دارند و چند و اندک و توتون است
 و این است و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 دیگر از بولک است و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 دین بولک در طرف غربی سنجید و خبر ستم است و واقع است
 این بولک مرحد خاک دولت علیه ایران است و قریب بولک با خاک است
 عثمانی دارد و دین بولک در این شهر بزرگ و واقع است و در دهن بزرگ
 این دریا چه جنگ با دشا و ایران شهر با آبدار و مرالدین شاه قاجار
 و دام آنه شوکت الی و جمعه و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 بهشت و در کسب سحر بنا نموده اند و تا به یخ هزار و صیبت و بعضی نه خبر از فرزند است
 بجز این بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است

دیگر از بولک است
 و بعضی نه خبر از فرزند است

بر کمالش

بر کمالش از فرزند اول و خبر چهل هزار تن صراف آید شد و بعضی نه خبر از فرزند است
 بسیار رنج و در این ستم بسیار کرده و چهار جاده قریب و چند و بعضی نه خبر از فرزند است
 قلع بعد از اکنون و بسیار بنای قلع موجود است و بعضی نه خبر از فرزند است
 و طرف غربی قلع ستم را بکشد و است و بعضی نه خبر از فرزند است
 صد ف نار از طوایف معتبر بولک مردان و راکت و شایخ کوچ سید و است
 آبادی جای و آگاه و خبر و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 و این فرزند اکنون ستم این سجد و حاکم با حجت خان و دین بولک باقی است
 حاجی خان و دین بولک ستم این سجد و حاکم با حجت خان و دین بولک باقی است
 که حاکم و سجد از این قنات و در است و آب این قنات را بسیار ستم
 برده و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 ضرورت گفت و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 کرده اند که از همین قنات و در است و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 قلی خان و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 از فرزند است چندین و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 ساخته و دایه خارج از قلع کار و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 تبار و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است
 و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است و بعضی نه خبر از فرزند است

باغ خیار که را پس از کعبه از قریب سیل درخت و شاخه های شکر در این باغ نشسته
 آنکه ز بادی در این باغ بعل می آید در این قله است بسیار خوب و لذت بخش
 که خیار باغ رفاه اهل این آبادی است هوای این قله شاه آبادی است
 خیلی گرم است بجهت مجاورت دریاچه قریب به هواست جمیع این بزرگان
 جنگل است غلبه این جنگلها درخت مانوج است برنج زیاد می آید
 بلوک بعل که در ساحل در قریب سیل کندم و جود درخت و نخود و غیره
 نیز بعل می آید اهل این صفت جنگل و غیره نیز اندامی از اهل این شهر است
 مذکور است در سال فصل بهار قشون دولتی بجهت منع طایفه جاب
 باقیه میرود این بلوک دارای دیست دکه است پست و شهر است
 نفوس بسیار غلبه رعایای اینجا قشون در این صفت نیز در پانصد نفر
 قشون بسیار با سرب و قوت ضرورت به وجود می آید
 ملا ابرو که صفت شهر که از اهل علمای روزگار بوده اهل قریه چور که یک
 دوات این بلوک است می باشد اوقات عاید رجاء در این قریه چور
 و در سایر قریه این بلوک بوده و پیشه شیخ اسلام حائز این بلوک که
 سید حسن اسم دارد از جمله اوقات این قریه است و شخص بسیار
 و کامی است و علوم ادویه و دمنه سرآمد علمای روزگار است و زیارت
 بیت الله قریه را نیز کرده بر بود علم و حلیه این پیر است و در این

در

در سه چهارم از قدیمی این قله شاه آبادی در میان کوهی است و قله
 که کوه است در این کوه و این کوهستان بوده واقع است و جای بسیار
 محلی است قریب پست مرتبه درین قله شاه آبادی است و قشون
 علیه ایران در زم و مصاف داده اند انعام میرای برادر شاه طاهاسب
 که مدتها در شاه طاهاسب باقی بود و آخر الامر در حکومت سرفراست دلی
 اردلان در تاریخ نگار و پنج بقری این نقطه بنا آورده سرفراست
 و حضور شاه طاهاسب شیخ کمان او کشته و او را با پست و کفر کند
 کشته شود شاه طاهاسب نعمت الله قشون که طرف اعتقادش با
 بوده حضور شاه طاهاسب فرستاده در این بلوک سلسله شیخ نیز می باشد
 مردمان با تمسک و صاحب خیره می باشد و نیز به ملک که کی از دوات
 این بلوک است حاجی فرخ و میرای معتمد الله و حسن سلطان اوزاری
 حاکم اوزاریان و نیز از نفوس که می آید از آن شاه طاهاسب بوده و طایفه
 و دو برادر او را زنجیر کرد این و قله و اقامت چندی را در جلوه و اوقات
 غریبه عالم است و اصل زیارت دیوان این بلوک که هزار و شصت و پنجاه

پنج تومان است

و یکی از بلوکات هفده کانه که کوهستان (اوزمان تخت) است
 این اوزمان تخت درین قریه جنوب شهر سنگینج باصافه پانزده

ذکر بلوک اوزمان
 تخت است

و سنگ واقع است جای بسیار سخت و صعبی است از طرف متصل
 بخاک شهر زرد دولت خنجا می دردد از طرف شمال مشرق به مات سنگ
 اتصال دارد از جنوب به دارمان لئون و دوات جواز و متصل است
 از طرف کرستان دوازده خلی صعب سخت دارد که از این دوازده
 توپ فوئن دولتی محال است بمیان این بلوک برود و این در سطح
 غالب اوقات یعنی و طایفی و از دولت روی کرد این مستند در
 یکبار در دیت و استادش بهی بنای سرکشی و طغیان که آتش
 و دکان ملاطش چون بارودی حاجی فرزند میرزا محمد الدوله زرد
 قریب یکاوش نفر از بهر این مستند الدوله بقتل رسانیدند به است
 آتش بقتل از دولت فوئن مستندی بهرواری حاجی قنبر علی خان
 سعد الدوله و مصطفی قلیخان اعتماد سلطنته مدعی و پوکتان قبا
 الدوله بقتل و جمع مالی این بلوک مأمور کرستان گردید و در واقع
 بخت و اقبال پناه ایران علیه حضرت ناصرالدین شاه ادام الله شکره
 و بهر این مستند بصیرت حاجی فرزند میرزا محمد الدوله را قتل و
 بران برد و در این غالب آمد و آنچه در قوه داشت از قطع و جمع
 و تحریک دوات و قطع اشجار و باغات آنها فرود گذاشت حاجی قنبر
 محمد را کشت و هر دو کشتن در این دوازدهان بهر مستند و نابود نمود

از آستانه فرار و بدولت خجسته پناهنده شدنش ^{نقطه} ملاقات بر سرال حضرت
مرغاب با سقر داشت و این ملک را غلبه باشد و هر سال حکومت آنجا را
بیک نفر از اشراف شهر سنج میداد و قریب ده سال با همین قرار داشت
شاهزاده تمام آن صف و در نهایت عظم و آسایش و ثانی با کمال آرایش
زیست و زندگی می نمود چنانکه بزرگان چون کرد باید که بعد از ده
روز عدم بصیرت حکام که در گستان باز حکومت آنجا بخود حکم زدای
اوردان آنجا بفرستادند که اندک باز داری است و او کشته شد
و آنان در ظاهر خدمت کردند و در واقع سرکش و بیخی هستند و این ملک را
سعی دست دگر است و در میان آنجا اغلب انار و پنبه است و جعفر از روح
دیگر هم بسوگندم و در سایر جوابات از سراج به آنجا حاصل نمائید
داری چهار هزار نفوس است اصل نبات آنجا به مقدار توان است
مردان آنجا جنگی شجاع و در خونریز هستند و ستمین برین نمی شناسند
بعضی پسر حضرت جعفر صادق علیه السلام می باشند و بعضی شافعی
و یکی از بملکات هستند که از گزستان (از وین) (از وین)
است این ملک درین شمال و مغرب سنج بفاصله هفده فرسنگ
واقع است قریب نوسه دوازده مایل این اوردان است و طرف مغرب
و جنوب متصل است بآنکه غلّه در وقت طغیان این دوداران با هم

نقطه واحد دانی آن تنق می شود معبر و مان ایوان بجهت رهروانی
 که است ایضا که آنجا واقع است رودخانه خیم و صعب العبور است
 سخت است و باسانی بدون تهداد کامل شکل است از این جهت
 و بر نفوذ و تکرار کنون ستم سلطان پسر محمد سعید سلطان در کمال
 استقلال و بنا حکم می کند قشون دولت علیه ایران در اینج میگرد
 دیت و پشاه در شش سرداری مصطفی قلی خان و محمد سلطان
 و باقی امیر سراسر ای علی اکبر خان شترالملک بر این ملک است و این
 قریه نفوذ را که کم نشین اورمان است با تهره سوزانید و تخریب
 کردند و آنچه باغ و درخت داشت در زیر پیرول آوردند این بود
 چش و دیکه دارد و همه آن شکل است در زمین سطح صای در است
 و آن وجود دارد محصولی که آنجا بعمل می آید منجمله باغچه و نار است
 و شش از انداز و انالی پنجره و نار در آن نقطه بعمل می آید آنهارا
 بخارج حمل کرده یا نقد می فروشند یا بکنند و جو و سایر جو با
 مساعدت می نمایند عمل بسیار زیادی نیز در آنجا بعمل می آید
 آنجا قریب چهار هزار نفر است حاصل نباتات این ملک صد تومان
 حاصل آنجا سلطان میگوید آب آنجا از چشمه است و این زمین
 نفوذ و نزدیکی رودخانه سیروان شخصی مدو است اورا سلطان

میگویند

میگویند چنان شهرت دارد و نام زاده است ولی نسب آن در هیچ
 معلوم نیست که یک نام یک از آنجا می رسد و در وقت ترقی این بود
 قریب است که از اینج می خوانند (بهمچ) بعضی های بزرگ و جمعی دیگر
 معروف و کون هم نام است این قریه دارای بسیار سخت صوبی واقع
 که گوید و عالم در این نقطه صعب در تریخ در این قریه حضرت امام
 عبید الله برادر حضرت امام موسی کاظم علی ابن موسی رضا علیه السلام است
 و گویند بهیچ شهرت دارد و بزرگ و کثیف و کراخی است اهل این قریه
 مخصوصی دارند که در همه جا سبب اعتبار آنهاست مخصوصا عمره
 هر یک شاهی بر سر دارند که این تاج بیشتر باعث اعتبار آنهاست در همه
 اهل اینج و کای و طه این امام نطق احترام عقد و عیت و زنا می کنند
 و بر قریه داشته باشند از هیچ جرم کم که در چاری از آنجا می گیرند و
 که می که مصلحت است این ابلای در طوطی شتر سنج میران ابلای
 رهروانی بسیار عتیقی است و در سطح معبر باخ این آب قریب چهار
 و در این رودخانه در چوب بر بل بیک سبزه اند که غیر از دانی این
 وادی می قلند بر این بل عبور کنند و هر که از آنجا میگذرد و شمشیر
 می بندد و دانی این قریه آلاخ را بدوش میگرد و باسانی از آنجا
 که ندو این جغیر کرب از این بل که کرده و توبه نصیر نموده که در کراوان راه

اورا با طرف میزند
 خطا را این است
 ح

دیگری نه بواسطه بنده کا نه کرستان (جواز زود است)
این بزرگ در طرف جنوب شهر خنجر با صفی زنده فرسنگ یک فرسخ
تقصیه چنان زنده که مردم عقیده باشد در طرفین بزرگ اتفاق افتاد و نسبت
بروز زود در طرف شمال فرسنگ است بنای قلعہ در آن اثر آن
والی که کرستان است که در برادر دولت و دست و چهار چوب بنای
این قلعہ را در این محل که استه خود نهایت تحکام ساخته در نه کاوان
طوایف را از اوقات جمع آوری کند و اطراف این قلعہ را کوه
قلعه در جای تقصیه واقع است که در این جهت نوعی بلند تر از سطح آبی
تقصیه است عمارات عالی در این قلعہ بنا شده که در کوهستان طرف شرق
آنجا بنده می آید این قلعہ که در این قلعہ از نظر نزدیکی ساخته و در آن
آب بسیار قلعہ برده و حوضهای متعدد که در این قلعہ و در این قلعہ
گردید که با سنگها مخرود است در این جهت قلعہ را در این قلعہ
از بی سالی قلعہ حکام آنجا در با بنده در زود در این قلعہ
در این قلعہ در این قلعہ و دیگر نوکی قلعہ اول شد میرزا نصر الدین
میرزا حسن بنده این قلعہ است که در این قلعہ در این قلعہ
ولی با قماش زراستیده در جهت نمودن برای قلعہ جواز زود
پشت جوی آید در این قلعہ است جنوب جاری است در این قلعہ

بزرگوار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

چند آیه است با صفا و جود چشمه حای است که احکام در این قصه بدو برگزیده
جهان است چهار سجده و دو افتاحه برای دریاوش در این قصه باشد که گفته
قصه دو نوع در این است و شاهی به منبند شد در طریقت پیرو شد
نقشبند به پیشان طوایب او به و در پی در این قصه و هر که بسیار به شد
لازم است و در این برگ سینه شهر صدیقی از زاده حضرت ابوالحسن
تواریخ به باشد نسوا بعد نسل تحصیل علم به و از خدای تعالی
جواب عاجز و پادشاه اکنون در شهر سنج توفیق است شخص عالم اند
است و از طریقه توفیق است که در کستان و در سبیل سجد و در پادشاه
در این سبیل به باشد و در حوزة طرف مغرب شهر خاک شهر دارد
جنوب بزاد و گشت آن دان و مشرق به گشت سنج و در شمال
با و زبان نهاده صد قریه در این برگ است و اغلب است و از حای
دوش این مختصر سنج دین و ولایت کی زده قرا و معتبر حوزة پادشاه
که معترب آن دوش است ممکن آن تقریباً صفا نوار است پنج مسجد دارد
که بعضی قدیمی و مسجد و عرب و از عمران معروف به باشد علمای فضل در این
بوده است و در نزدیکی پادشاه چشمه آبی است معروف بر آب بولی
بسیار با صفا است و آب خوشگوار است و در این آب قصه در این مختصر
دو درخت است مرغ و درختان که گویا است این برگ است

نقد سبب این بود که پانزده هزار است محمول بر این که صلی شوی است که
 و جزو است و از این و بخود حدس و خبر نه دانند و انرا در آنچه پاده در
 که کس است سر و تخت که کتب و دل و غیره و کبر و از در که کجای چنان
 از چیزهای که منحصرا بر محل و محل سر و تخت گری است عسل شاه مردم باشد
 و این محل در این و غیر از این نقطه هیچ جا نیست فی آید که کس
 با دیگر و ضعیف تر از سایر یک است و فای که می شود در میانهای
 آبی که این تخت و طیار باشد یک در قریب نیم ربع پانین برود و در
 شانه های محل که یک بقدر کف دست یک در و این محل را با حصار
 زنده است بر تخته های است و در هر طرف و ضعیف االی این بود
 چنان که سازی و غذا سازی و هر چو ق و چاقو سازی است
 در این و غیره که در این بود که خانه است از سنگ در دانه کوه و این
 مناره بود که کاد است و وضع این مناره چنان است که چنان که
 این اوراق است به سمت این مناره رفته است که از این پسند که
 یکسند طاق و دراتی است که سما و بنا از ساخته است آن طاق
 در جلو صفه دارد که ارتفاع صفه از زمین و پست نشود چون صفه
 می رود طاق را می پسند که خیلی بزرگ و گشاده است و برای هر کس
 ممکن است از این صفه میان طاق برود و در وقت رفتن به قدری سرازیر

چنین

چنین پسندید در اصل چه بود و چنان خواب شد چنان بود مناره سبز
 در سقف آن عمارت و در طرفه خانه خود است که از سنگ بریده
 چون این مناره رفته و قدم به قدم به چار و پنج است که در
 در سنگ آب دارد و عرض مناره یک در یعنی دو دهنه مثل در منقش
 در در طرف عرض مناره واقع است صراطی که خوب است و این در
 غربی است یکی شرقی است آب در دهنه غربی در و در دهنه شرقی قنچ
 می شود و تخته کمال است و این دو دهنه می شود و از غریب آنکه بسیار
 در بسیار جان با چرخ و از دهنه در این در بسیار شده اند و چند در
 می رود اند از خوف تمام شدن آذوقه برشته اند و اینها نیستند
 و لایه که در کستان نیز همین غرض را کرده و جسمی را بر این نقیصه و ستاده اند
 انهای از معلوم گفته اند و همین است این بود که چهار هزار و نود
 توان است بهر دریا و پنج کله زرد و دویست و نود و هفت هزار و بیست
 چار و دو و مفصل تر از این بر حسب اشاره جناب محمد بن ابی
 نوشته چنانچه ایشان فرموده آن جناب این تفصیل را بعین در
 مراتب ابدان مرقوم داشته و اکنون چنانچه در دست هر کسی
 دیگری از دیورات هفت و گانه گردان (دیوانه)
 این بود که شرفی شهر سنج و این است یکفر سنگ از شهر پرن

از کوه کوه
است

بزرگوار

در کتب

۱۳۰۰

2.

که در باجه در دمیته پنج میریزند از قرآن تفصیل است (رودخانه جاف)
 جاف تا پنج چشم زای بین مجسم باشد شیده دهم تا ی فوقه دوا و سر و کلاه
 این کلاه را با الفیه استعمال سیه اند که جفتو بخیر حال روهفای بسیار
 بزرگ است درین مغرب شمال شهر سنج ایضا صفت چهره و رنگ
 واقع است جریان آن در جنوب بطرف شمال است سرشته دمن آن
 کوه چهره است چهره خاکی و سیم و خاکی با بینی چشم است بینی کوه
 چهره شیده آن کوهی است در برابر قریه است (دست) با فتح ای تو صد کوه
 بین معدنی فوقه ای که در قرا که استان است و ایضا صله از دود
 درین مغرب شمال شهر سنج واقع است دس روهفای از خاک سفید که
 سیکند در دینوکی میان در آب بر روهفای تهنو می شود و در یای شود
 طبع کوه باجه در دمیته پنج میریزند از این روهفای از سنج تا جریا
 شود از دمیته چهره و رنگ است صاحب نریت باطلوب بیکه عدم
 استاد این روهفای از دست پنج فرسنگ نوشته (تنبه) با هر دای
 فوقه ای مفتوح و دوا و مردف روهفای است در خاک کوی و سرشته
 آن از کوهستان است کوی است هر دایم رودخانه تهو صاحب نریت
 نیز قبا و روی ملک نوشته است من آن از کوهستان است کوهستان دور
 طایفه سنات (روهفای) سر بوی که از بولات کوهستان

که در

که در باجه در دمیته پنج میریزند از قرآن تفصیل است (رودخانه جاف)
 کوهی است بزرگ و خالص این سخره است و جریای این رودخانه در طرف
 شمال است درت قریه تصدیق سیکند دوا و منج باقر برینش در کوه
 و از سقرم که سیکند و ایضا صله چهره و رنگ در برابر قریه است که در خاک
 سقرم رودخانه جاف تو می شود و در یای در دمیته پنج میریزند از این
 رودخانه رودخانه جاف تو از دمیته سیکند (رودخانه جاف)
 این سخره کوهی است که در جاف بولات کوهستان شرح ملک شیده چهره
 این رودخانه کوه چهره است دال کوهی است در برابر قریه است کوه
 خیلی بزرگی است و منج رودخانه جاف تو چنانچه بیان شد نیز در چشمهای
 این کوه است این رودخانه از منج شمال در جریان است و بعد از دمیته
 و در روهفای جاف تو شوه و در یای در دمیته پنج میریزند در طرف غرب ای کوه
 چهل چهره رودخانه جاف تو است در طرف شرق ای منج این روهفای
 خور خور است روهفای کوهی که در خاک کوهستان برین میخیزند و در یای
 رشت میریزند از این قرا است (رودخانه قرا) قریه این رود
 سر دوشین سیه داند شالوده فرسنگ شهر سنج است منج آن
 از کوهستان است بوی که دال است و دال بوی که است از بولات
 کوهستان که باقیان شایان رودخانه بسیار بزرگ و صفت

ابو مسلم روزی در آن خان ابرو است پس از آنکه رفتی بکوت من مستور شدی و آن
آن شخص را بدهی و در کت او و ده دینار و او را بی دروغی از آن بپوشانند و بگویند
او در آن باطن خود خفته است و در هر دو دیار بگریات و زاری که را میسر نشود
تقریبی روزی که بعد از خود هم جرات نهد بشیر زاری کند و بگوید که ای پادشاه
با ضرورت و بهر کسی که کورت مستعد باشد و بگوید که ای پادشاه که کورت
و بهر کسی که بگوید که در آن کورت خود بنشیند و در هر طرف آن فخر و زور
است و نهد و فلان که در آن است از تصرف خود بکمال که ممکن بود و آن کورت
همه بوی تصرف نهد و خود را در آنجا بگذارد و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه
که در آن کورت بنشیند و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
بکمال که در آن کورت بنشیند و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
و در آن روزی که در آن کورت است و در آن کورت که در آن کورت است و در آن کورت
با دست و پا می رود

حکایت اول در دین و کارستانات

اول نام پسر دهان تاریخ بر عاری از سنگ و برقرار گردید این کمال مقصود
تو جفت در شال که هست بر صفت بهر آنکه خود میزد و میزد و میزد و میزد
که حقیقت آنکه شربت در دین و کار که ای پادشاه که در آن کورت
و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت

حکایت

حکایت اول

شرح حکایت خضر که در کورستانات

خضر نام پسر اول در تاریخ شد و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
که در آن کورت بنشیند و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت

حکایت اول در دین و کارستانات

اول نام پسر دهان تاریخ بر عاری از سنگ و برقرار گردید این کمال مقصود
تو جفت در شال که هست بر صفت بهر آنکه خود میزد و میزد و میزد و میزد
که حقیقت آنکه شربت در دین و کار که ای پادشاه که در آن کورت
و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت

شرح حکایت خضر که در کورستانات

خضر نام پسر اول در تاریخ شد و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
که در آن کورت بنشیند و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت
و بهر کسی که بگوید که ای پادشاه که در آن کورت

حکایت اول

حکایت اول

حکایت اول

و بعد از مدتی اصفهان بنال احمد سرای را بی دانه زنده کا بنفش را که می
 است که آنرا بنفشه خوانند در کوهستان و در سال تمام به دو تنه مرغ هزار
 نوک و بجهری بنفشه میخوانند و بجهری بنفشه و کله و کله که در کوهستان که می
 شمع حکومت میخوانند که در کوهستان که در کوهستان که در کوهستان

این تیر خاکی با اهل ملک نیکوگون گشت رخسار او با اهل وادان می آید
در سبب بار وانه رخ می نمودن ملک چون سوال در گشتن در گشت
بعد از شش سال تاریخ هزاره نو ده نه بجای دو باره خاکی در هر دو طرف
اروند نه گنجوت گشتن و مورد رعب حضرت زین العابدین روایت می کند
و هزاره گنبد این خاکی احمد بن محمد روایت گشتن گشتن شش سال
اول با خاکی دهی دهی با دو سر گنبد این خاکی دهی با دو سر گنبد
بر حالت اول قطع بهر سبب جمعی از طایفه گنبد و احزاب چو
شش گنبد و تاریخ یک هزاره گنبد ده بجای با عاقلان و مردم
گنبدان گنبد می توان گنبد وادان را چنان گنبد سلسله سلطان گنبد
و با هم یک یک گنبد هر یک گنبد می توان را بقدر سبب خاکی خاکی
بقدر گنبد گنبد و سبب گنبد و سبب گنبد و سبب گنبد
سبب گنبد گنبد گنبد گنبد گنبد گنبد گنبد گنبد گنبد گنبد
با دو خاکی احمد بن محمد روایت گنبد و سبب گنبد گنبد گنبد گنبد

شرح احكام عمري
مجلد اول

با ولسیوں کا ہاتھ انعام یافتہ تھے اور نہ چار ہزار روپے دیا تو سب پر
 شدہ بعد از ان فریخت نمایان جس سے ان کا زیادہ اعلیٰ مقام نامی و نحوای کا آ
 سادہ ان ادا می تھے لیکن ضعیف و سلیبی ہاں ہاں ہوا و ہاں کو کسان می
 چند نفر از ہزارگان کو رستہاں بکھیرا و رویت انفر لود ہاں ہاں ہاں
 بہ خطاب و گنجہ لوف و دوس از ان فریخت ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 چارگان میں سے چند مرد اس میں چار ہزار روپے مراد ہاں ہاں ہاں
 کی گنجہ و این پنج گد بکھیرا و رسید و ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 کو شہر ہاں ہاں ہاں کو کد از قلعہ ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 حرکت چشمیہ جان ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 مرداری و ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 احمد ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 بگورست ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں ہاں
 ہاں ہاں ہاں

ذکر حکایت محمدیان پس خرد و دان در بوستانات

مؤمنان چنانچه در این کتاب مستقر در حق بنمودند و دست چنان
در حرکات جمیع از حقشان در یاد حق که سابق شرح ظاهر باشد
که در میان آن خدای که در عالم جمیع از امرای کس در جلدی در حق

شرح مسکن فیروز
پیر خروانی

و اینجی امتهای آن را بکشتن خودشان بی سپار خسروشان چنانچه
این خرد که زنده و جنس و غیر پیش در چار کرد پول و یله به در میان سپار
تقسیم کنند و بجز یک آب بودی و نیمه درگاه امتهای آن طبع بدینان
نیست و بکمال دشواری است با رستن و ج ساحتی نمیدانم عموم
ایل که در میان زنده و ادا می چسبند و پیش و پشت از در کار بر میزنند
و رشید و فاند و سبک در میان رخ کنان این حالت روز افزون
چسبیده درین امتهای آن زنده و جنگ خسروشان کشته شدن
ذکر کشته زنده ای در بودن اود جنگ خسروشان به شکی نیست چنانکه
مراعات این ادواتی هم مجاز از می نظر را وید و ام که خوشان در این کشته
بوده و در این جنگ در بین اهل دوله و کینه و خود کینه و همه در وقت
گریختن بوده واقع شده چون اول عقد است بکسی بچراغ بر خیزد
در میان رخ بر زنده و دست هر چه خسروشان زنده که در این سلطنت پادشاه
در اصفهان بر می ایستاد خسروشان به پسر همه آن آمد چنانکه گام نهاد
دالی که در میان بعد و بعل و کثرت بطل جسیع امزای ایران نفوذ
داشت لهذا خسروشان زنده بهیست نام و در اول اوزابوی خورشید است
خسروشان با اعیان مملکت خود می کشند در تاجت و خلافت بخیال کشته
شد که همه را به ایران قرار گرفت که با به صاف دانند پس روزی که

به نوزاد بکشتن آن تصمیم نه خسروشان زنده و آن شربت با بریدن
خسروشان و جسیعین خسروشان که زنده و خوانین کرد و علی بن حسن و غیر
بین زنده و دست موز که در کان مذکور و در قریه بهار بهار چنانچه
مور به رودی خسروشان دالی می کشند زنده و ای آن روز که در پنج
است و چهارم شربت ایل و در دست بهر به در بهار بهار چنانچه
در می سخت کردند و در اول محارب بدون فتح و شکست در وقت کلام
خسروشان آب دست زنده کشته و هر یک با یکا در وقت
در دوم روز محارب پیش زنده شکست بر پا و علی بن حسن و جسیعین
خسروشان و شاه منزلی تفرق شد نه خسروشان دالی که در میان سپار
طغر قزاقان چون کوه ثابت از می بچسبند نه خسروشان به غیر از
پسر ای خود و زنده و زنده و زنده ای اگر چه خسروشان به پسران
در زمی سخت دماند خستند متهمانه همه بر دایب پا به خسروشان از
بختند جسیعین که از سپاه زنده و قسیر که خسروشان که در وقت می کشند
و متهمانی به تاج فرار را زنده و زنده و در میان سکند و چنانچه خوش
پناست و دست ایشان شد بران که گمان اطراف سکند و چنانچه
فرود کشته می همه که زنده خسروشان دالی بهیست زنده و آب شربت
بیان سکند و زنده که کمال خلافت خسروشان پر دانه تمام بهار است

خبر رسید به دیکصد و دوازدهم که بر سر نه حکم این اتفاق افتاد که شد
انگاه دوازدهم جلوه نمود و در آن شب که در دوشنبه روز
آنکه در شب دوازدهم چنان در دنیا می یافت شد به وجهی
خالی بدست زینت بعد از آن قدمه ای از رخسار
قدری افتاد که آنکه در دنیا می یافت شد به وجهی
از سرای بر سر در گذشت دست حکومت و دست مال
بود پس از هفت خورشید که در آن شب
جای پیدای و بر مکتب گردید

شرح حکایت خورشید پیران لم فذلک منوچکر نام و نام پسران
افسوسه رخ صاحبست در دود و دشت کفر را به نهایت دشت
نرسید که کفری جزو تسلیح نیکو نشی ثروت و بهجت و دشویر عام
و طرب نشد که در دهم نیز به آسینای عالم مقام کجایه افتاد و
معین و عام که در دوازده حیات و دود و دشت بهی و کردستان آتش
قوی و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی
بامعنی از حیرت در دود و دشت که در دود و دشت بهی و دشت بهی
پیران نشد و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی
و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی و دشت بهی

خبر رسانی
مجلس
در این روز

[illegible]

راه می برند و تاریخ هزار و دویست و شصت دوباره ضابطی خان دلی
 بجاکوست کرستان بابل می شود و ضابطی خان طوبی خانم خال خود که خواهر
 قدسیه شهریار قاجار محمدرضا خان قاجار بود بان اله بیگ و دل و چنگی
 کرستان روانه کرستان کرده خود سه هزاره از بکزان کرد
 آمد و ایادی و دشت هفتاد و یک از جاکوست کرستان مخصوص نموده
 بان اله خان بک و کلوچک ضابطی خان دلی داده که در آنجا خود با سر و پیک
 و سایر کرستانیانی تابع او سکونت نمایند و بکزانان معالیه
 نانی را بجهت کوچیدن کسان امان اله خان و سر و هدایت آن در سلسله
 باغستان و دماوند میزدند و سه هزار و سیصد و سی سال کامل ضابطی خان بکال
 میگردانی میگردد پس در دو سال دی سفر اول بان اله خان شوهر خانم
 شاه خان بود و کلوچک ضابطی خان بک و دست مخصوص میگردانی بان
 خان بعد از رسیدن کرستان بکستان و بکزان و بکزان ضابطی خان
 تحت گرفت امان اله بیگ و دل و چنگی کرستان را بکزان و بکزان
 سایرین بکزان را بکزان می نمودند از جانب دولت میرزا جیم خان
 پیغمبر شد و بکزان بکزان طوبی خانم از دست بکزان و بکزان
 طوبی خانم خیمه بجای میرزا آقاسی صدراعظم می فرستاد بکزان و بکزان
 آن بودی که باره میفرمودی اخلاص و ارادت من در خدمت مرحوم

نایب السلطنه

نایب السلطنه سرحد کابل است چه شد که بدون برآمدن از آن رتبه دلاور شد
 و این پاسبان دلاور و کلوچک و کلوچک شد و در آن قاجار و بکزان
 یکی و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 برسد و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 بودند و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 در خدمت کردی و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 عفو فرمودند و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 است و در وضع منافع می شود و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 یک هم تریاک سیل بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 عفو فرمودند و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 میرزا آقاسی صدراعظم برده خود و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 فرستاد و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 چون ضابطی خان بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 کسان که بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 بی درون و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 بودند و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان
 بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان و بکزان

[illegible]

و چون سلطان و بیایند با غیاوری بود حرکت آمدن در دره سید
و بیایند او را می رسیدن آن سپاه آگاه شد بهیت و جمع بجای آمد
بر کوه سید و بوزنه خرمی کردند و در او را می نمود و ای که از حسارت آنجا خراب
معه ای که شتافت سپاه ابو بجمی آن حسارتان به صفه خراب
از آن محل ناپدید و درین جنگ او را می سپاه است چنانکه خضر و حسن
نفر خروج دهر شد و از سپاه دلی شش نفر مرار بقتل سید و چهار نفر
مجدد که در کوه سلطان او را می باقیه باقیه خضر و حسن شش نفر و
دولت عثمانی خراب کرد و بعد از فرار دلی جمع کنین مقام آن کرده و بعد از آن
نمود و در طرف اول از آن حقیقه خان سپاه ابو بجمی خود را تاسیر و آن
کشته و دهر را نفوذ که مقام و مجمع محمد میر سلطان او را می و بی
از او و در کشت بر و بعد از شکست متواتر و کشت و کشتش که در بر آن کرد
از او و نظریافته و نفوذ کرد که در آنجا بود و خرم نمود و در چون از آنجا خضر
خبر نداشت و حسارت باقیه خراب و بینه و سید رسیدن و بعد از آن
ایران در آن خرم شیوع یافت جمعی که شهادت در سجد و از شستن این خرم
ناگوار باد و از میا بهیت کرده و در سپاه ابو بجمی حقیقی آن شستن
از او و سپاه میان آن شب را تا صبح مراد و با یاری کردند و شیخ خرم
بر فاع و از آن کوه کشیدند و همدا نفوذ و سران دلی و شستن

در جنگی که در این زمان افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
و در جنگی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
از جانب دلی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جواز آورد و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
کوفت و بجای که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
نظم و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
دولت عثمانی در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جانبی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
حسین و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
تقدیم کردند و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
انصاف با دکان خود و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
صحت و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جانبی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جنگ و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
بسنج چهار شب و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود

که در آنجا

که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
از جانب دلی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جواز آورد و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
کوفت و بجای که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
نظم و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
دولت عثمانی در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جانبی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
حسین و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
تقدیم کردند و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
انصاف با دکان خود و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
صحت و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جانبی که در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
جنگ و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
بسنج چهار شب و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
و در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود
در آنجا افتاد که شش ماه و نیم در آنجا بود

میدانند و بی هیچ گونه گمان سب و زمین ان ملک و شت مجاز و از دود باز دارند
در کتب خان و در هیچ کسده و بیشتر از چهار ده که متبر که در کستان تحصیل
کردند و بعد از وقت محول قریب شش ماه و از آن مقروض و دیگران بعد از
خوبت او و سایر با طایب با هم جمع شدند و در شش سال هیچ قرض او را ندادند
ملک و طایفات او را از آن مونس سپردند و خیر و از او بجای دادند آن کجی را
صفه اکتاف و رعایت بر بنیانی در روزگار نریستی نمایند حسینعلی
پسر بزرگ او و اغلب بجان فغان قریب یک هزار و سیصد تومان از دود و شت
و در جملع معقول بی ازیت و از آنرا وقت ازین موجب دوشی طایفات
او را عید و عطی کمال بعد از محول این اصفان دالی و از آنرا یک و از بنیانی
و تمام بعد از کوهش و بی هیچ غلی فغان بر سر او حکومت کرد و آن در روزگار
و تمام او در نظر او بیای دولت بودی و خشت بنیانی ظاهر و از آنرا و شت
عم شیرا و ایران حکومت کرد و کستان برقرار شد پس از دوش طایفات
و بافتن جوان حکومت با خوشی عاف و چهار که در این ضمن او را
از آن کجی کستان مانع که خود معتمد الدوله پسر این حکومت را باطل
گرفت و دستها نمود و بعد از آن بابت حکومت کرد و کستان را نیز از آن کجی
گرفت و سه ماه از این معتمد گذشت و در خفا و میرزا محمد الدوله که طایفات
و از آنرا بابت حاکم بغض نظر او کرد و کستان را مأمور داشت که از آنرا بابت

سنتیج دوران آمد میرزا کی کسب فیض خان خانان از سلاطین و پادشاهان
شاه خستند و بعد از حدود روز جمعه چهارم شهر ذی القعدة و احرام هزاره و شصت
هشتاد و چهار بدایه است و سنتیج وادار کردیم که حاکم و زمینداران
پسر ضلعی خان و والی که حاضر نشدند و بعد از شش فرسخ گشتن و برادران خود
و با خبر گشتن و شش دهان و محمد علی خان و محمد میرزا و عقب بطور کامل
خداوند که در خدمت گذری دولت درو بطور رسیده و با برادران

گرویان است و پس از این بسته تحریر کشیده شود

شرح حکیم نجات فی الفقه فریاد میرزا فی مقدمه الدوله در ایران

چون شاه شمس الدوله را در جمیع چهارم از قیصه و هزار دولت و دستگیر
دارد و اربابان که در کربستان شمرده اند روز درویش و عسوم اعیان و کربان
کربستان و حضرت و اجتناب برسانید بعد از او ایام تقاضای معلومه
این مختصر خطبه را خوانده که ما من درین ولایت حکومت داریم با احدی
پس بر حق دروغ نگویم و هیچ یک را ندانیم با من دروغ نگویند
هر که دروغ بگوید پیش من استکار شود و مردود و خوار شود و او را
در شش سال حکومت از ارباب احدی در ایام دولت و تقاضای دست
بسته نکریم و باز قیصه شد و کلامی روان و سحر ذات بلکه روان و قابل
جستجوی روان شد و در درویش که از او ایام سلطان او ای که ارباب را حکم

شرح الموطأ
مجلد دوم در بیان
سنتی

بنام و سید و دام خود یافته و یک کبر از غنای کجی است باز بجز آنکه
در دینی اوست و از ایشان گفته اند که شرف برادر و دوستی طبع صدق است که گفته
می شود هر چه با حق است حق بر او است و این یکی که خاص حضرت شاهزاده و حضرت
علی کبری آن شرف ملک و بر او خاص و دیگر یکی که جمعی گویند که سید است
بنا بر آنکه کیفیت زب آن حضرت گفتند از آنکه نصایح عز و دانی که گفت
این جنات را از ملکات پنداشت که در آنجا در هر روز غرض از آنکه
افروزد این یک در کتاب را بر سر نهاده و مسکنی چنانکه صحت آن
فرموده و بر صحت آن و از آنجا از آن جهت که سید است بطور رسیده و
ملکات جز بر سر نهاده و از آن جهت که ملک است از آنجا که سید است و از آنکه
دو گانه از آن جهت که آن را بدین گرفت و بیشتر از آنکه در او دلیل از آنکه
حضرت شایسته مقام جلالت بر آنکه امر با حضار و در هر کس از آنجا
فرار بخود و سوار می شود تا شایک او را بهای خیمه بنده و سید است
مخصوصا علی کبری آن شرف ملکات است که در فرار و پنداشت از آن جهت که این
شرف قلیس از آن جهت که علی کبری است و از آن جهت که آن است
به آنس و از آن جهت که از آن جهت است که علی کبری آن شرف ملک
و سید است که در کس است از آن جهت که شرف است که در آن است
و از آن جهت که سید است که در آن است که از آن جهت که سید است که در آن است

40

[illegible]

که اعلی حضرت شریار آید از آن که در این شاه خانی اوامر است و حضرت
 فرستادن از دینش این شاه را در یک راه از آنکه در طهران جدا از خود
 که در قدرت سلطان آنکه در این است سلطنت عظمی شود شاه را در دنیا
 حکومت که در استان را بفرستد که او را خود شاه را در این است
 چشم املاک پر از پیشکار و وزارت او را بجای میرزا آقاسی
 علی آبادی که شخص دانی کامل و کافی بود و او را پیش در جری فرمود و خود
 به در آنکه در طهران روان شد پس از آنکه فرست شریار آید و در آنکه در
 بهر سلطنت عظمی که در این است که در این است که در این است که در این است
 دانی ایران اطلاع دارند شاه را در این است که در این است که در این است
 و او را بعد از آمدن که در استان و توخت شش ماه در شهر بکشد و در این است
 خود که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 بجای از حضور که در این است که در این است که در این است که در این است
 شریار را بطریق وقاعد و بخرج و او را در این است که در این است که در این است
 شاه را در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 طایب بجای او که در این است که در این است که در این است که در این است
 شست و چهار است فرستاد که در این است که در این است که در این است
 او را در چهار چار چار چار چار چار چار چار چار چار چار چار چار چار چار

و جمع کنند که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 است که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 ابتدا ی عزل شاه را در این است که در این است که در این است که در این است
 هر چند و آنکه در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 از قیام که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 سنجید که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 یافت که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 و بهر آنکه در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 برقرار بود که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 صحنی این که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 اکنون که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 یکبار در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 جمع که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 شریار که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 معتر المانی که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است

که پادشاهان حضرت و خدمت ششمه اسطوخودوسان بپاشند و این سال
 شاهزاده مویه الدوله در نزد پادشاه دولت عهد و پیمان زمانه بر
 بصل و بیست کردستان تسلیم او نموده برپا داشت و دین پناه حضرت
 و حیت پروری ده هزار تومان از آنرا در حق رعایای کردستان بصفه
 تحفیفات امدادی محبت فرموده و حضرت نیز در قضا و نهیمه صبر و استقامت
 حضور بچشمه اسطوخودوسان بیوفی صدقه یافت که تعدیل آنست که کردستان
 بطور مساوات از روی بی غرضی بنای چشمه اسطوخودوسان فرموده
 و همچنین از ولایت سرخس صبر و استقامت و تحفیفات محبتی را داده و در آنجا
 حاجی والد و دیگران را از آن محبت و پادشاه ششمه اسطوخودوسان فرموده
 نمود که در وقت چشمه اسطوخودوسان شرف الهی که نایب انگلیس
 قرار داد و خود بپادشاهان را بیایند و والد و والد را که در آن سال
 زنت برت و برتری جا و بیانی شرف از دولت خدمت حکومت
 که پادشاهان بچشمه اسطوخودوسان بیست حکومت کردستان را برای
 شرف الهی که فرستادند و در آن سال در ولایت کردستان گرفتار
 خانه که بپیشتر رسید و مالی ولایت با حضرت و در آن سال که در
 این سال بچشمه شرف حضور بیوفی با اجازه اولیای دولت بپادشاه
 فرستادند که کردستان را قدرتی است که این پادشاه و در حضرت سال که

درست کرد

دولت و نمودند و اولیای دولت حضرت خان شهاب الهی که
 حریفان نظامی پادشاه در آنجا حکومت کردستان و در آنجا فرموده و در
 سالهای کردستان به از آنکه در آنجا شهاب الهی که در آنجا بودی کردستان
 روان شد و بعد از دو روز از راه لاسنج شرف الهی که از او شرف الهی کرده
 پس از یک هفته در آنجا حرکت آمد و حضرت شهاب الهی که در آنجا بودی
 گشت و در آنجا کردستان بعد از شرف الهی که در آنجا بودی و در آنجا
 و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 که در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 کردستان روان فرمودند و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی

شرف الهی که در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی

حضرت خان شهاب الهی که در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 شرف الهی که در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 یک هفته بعد از آنکه که در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی
 و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی

شرف الهی که در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی و در آنجا بودی

[illegible][illegible]

حکومت کرکستان را بر سر تنی فوج غلبه و دجوت فرمود و میرزا بدیع صدارت
کرده و کشیده و بیرون متصرف داشت و امر میفرمودند که از امر و نه از زور بکردار
حکومت شریف المکات غلبت داده و از طرفش برودن کنند متصرف
گویند خود روزه و قحطی بخوار کردن شریف المکات شسته ببردن ناکاه
شرف المکات دزدت صدهای پیران آید بدو و بجزایر و بجزایر
بیونی را از طرف صدهای غلبم که از منزل خود جای کرده است از تو بخواهد
شاهزاده ابراهیم میرزا میگوید که دولت که حکومت کرکستان را داشت
احضار نمود و باقی کرکستان را از حکومت شریف المکات اجازت نمود
تاخیز را بر حسن نشی باقی را فغان داد که فغان حکومت کرکستان
باسم شرف المکات تقوم در دو دهان آن از صدهای مختلف غلبی بیست
یکی از شاهان و کاکم صادر شد که شرف المکات بکوه افغانی زنده باقی
کرکستان را اطلاع و بدین طرف المکات حب و در آن وقت جنگ افغانی زنده
و با خود داشت و بنده و حیرت را بست و کلاف را کمان کمان افغانی
تجیر کرده پس از تجیر دین کافرا فرستاد و از منزل اجازت
نمود و این واقعده و نیکده بفرار و دیت و نمود و دیت بفرار و دیت
چون این خبر در کرکستان بشنید و میرزا بدیع میشود و چون و تمام و حوا
و مضطرب و پیران میشود و بچاره آن یکو کشند و فرار و شاهزاده

ابوالفتح میرزا ای میوه الدوله را با علی و شراف ولایت بشکافتی و از کشتان
برود و از کاست شرف الملک شاهی میمانید و در آنجا تنه می کنند هرگاه شیخ
عبدیه الله و اتباع آنجا که در کستان منتهج قدم نگذارند و اهل دوله
و اخفا و باو در برابر شد و در درگاه شرف الملک هزاره جام سلطه که خود او
این مسکام بر یارت پست ادا و احترام غنیمت کرده بود و نیز از عبدیه الله
اصف الدوله بنا برد و اصف الدوله که بخورده بود و آن شرف جسته و در
کرده حکومت شرف الملک و این موقع فانی اند و ضربت نیکو که در
یک طرف شیخ عبدیه الله که شمس اگر اولا که ادا پنجین جبارتی غنیمت
یک طرف شرف الملک جسم به هر حد برود و اگر بی معلوم است بقضای
کردی در مقام حیات شیخ عبدیه الله هر روز بی آید و بصلحت بیعت
پس از اصفای این کلیات بحسب شرف الدوله و تصدیق عرض دورا
می نماید و قریع این سوال در جواب در میانیک بود که شرف الملک در
هیو بی بخت پیشین دولت حکومت حضور بهر مانید و حضرت علی
ث و در شرف الملک بودم از رسیدن طلعت و وضع بیرون
اصف الدوله و اصف کی او با کسان هزاره جام سلطه بی غلبه
شرعی اهل کور شرف الملک اظهار کرده و در این گفت و شنود دل آگاه
بجستاریدن افواج سپاه میدان توکل و تشریف فرست و تضرع و است

شرف ملک و معبره یونان و بیت المقدس و غیره است و چون بزرگواران
 رسیدند به هیچ وجه به دست و پا نشدند و از آنجا که بقیه یونان و بیت
 المقدس و ملک یونان و صید و غنم و سعادت نمودند و ملک و سعادت و سعادت
 به خود رسید و علم آمد و در آن شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت
 شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 قریب است روزی که از این مقدمه گذشت و حسب سعادتی که از
 حکم عیونی صدور یافت که شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 نمایند پس در هر روز از آنجا که در پیشگاه و سعادت و سعادت و سعادت
 حرم محترم تشریف آید و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 از روز و چهارم در آن مقام آرام گرفتیم و پس از آنکه در آنجا رسید
 فرمود که شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 با نیت اطمینان بمنزله رحمت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 در هر روز از آنجا که در پیشگاه و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 برای سعادتی با خود و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 حیرت آمیز است و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت

آذربایجان

آذربایجان شد و شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 یوسف شیر و یونان و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 پس از آنکه شرف ملک و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 بجنب درآورد و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 کرد و حضرت ظل سلطان حکومت کوهستان و کوهستان و کوهستان و کوهستان
 نام ملک که در روزی از آنجا که در پیشگاه و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 دولت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 آمد و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 در آنجا که در پیشگاه و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 چنانکه در آنجا که در پیشگاه و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 ستم و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 بطرف کوهستان و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت
 در آنجا که در پیشگاه و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت و سعادت

نسخه دستنویس
از کتاب

بعد از آنکه بهشت روز بسند و بجای از میرزا یوسف شیردوان که در وقت
 وزارت بابا و پوینده و در روز که شش از برادران بر سر مسجد
 نایب شش شد که صدی با دوان است و در آن وقت اموات و در شش
 شود و هر که از نوع مغربی است شش؛ به بیاید و شش شخص که از نمایان
 احوال و نامها معلوم شد که معلوم شد و که هم از دل و دست و هر که
 اموات خود را داشته درین پنج چند نفری که سابقین را سرود
 بریده و نامی بر سر و دانه فرستاد که حکم آن هر نقطه را بهر بنا و هر
 دو ماه و در کوهستان که شش که در آن کرد و به سیم که شش که در آن
 یکم از و سیم و پنج بود و هر چه از و علی و بنویس جمع و دانه است که در
 اوار و حضرت شاهنشاه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 از طرف است و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 که در کوهستان که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 توخت او در کوهستان و دانه و در روز شش اموات که شش شخص بود که
 شش و عدل جوی بود و خود شخصه در اموات جزئی و کلی سید کی بود
 و خیالات عالی و دانه است که در آن است که در آن است که در آن است
 معزول شد بهر چه از علالت و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 امیر تومان بر سر عدواری و کوهستانی که در کوهستان که در آن است که در آن است

و نطقه

بجای از آنکه بهر چه از علالت و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 در روز دوم هر چه از علالت و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 شش ایام زندگانی و ترقیات او و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 دولت علیایران علی التخصیل و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 تألیف کرده بر شش و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 اقتصاد و نطقه است و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 شرح و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 چون محمد از سیم و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 که در کوهستانی و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 ولایت و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 مردمان و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 مردود و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 معروف و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 که نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه

شرح و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه

گرفت و نظام الدوله که گمانی بر خلاف عادت حکام سابق کرمان
 بود در آنجا حکام سابق کرمان از فرام کردن لوازم شست و شوی
 و خوراک و غیره اتمام بخود و دیگر ششم خدم و نذران فرستاد
 و بس و لان می افروخت و در وقت پرده آمدن حکام از دوله که گویید
 چاه و مشکلی که محال بود برآوردند خود را بکام رسانید و عرض نظام
 خود را بنمایند نظام الدوله غلبه اوقات سفر و از دوله که
 پرده می آمد کاهی به پله کاهی سواره از کوه جایی سنجید و بگریزد
 و به بازار میرفت بر سر هر نوع عرضی داشت میگفت و جواب
 می شنید این قدره محل حیرت اهل ولایت شد بعد دیگر به حکام کرمان
 بنمایانید و عینین بدو می رسید و هر که از خدمت در عین و در وقت
 در اخلاص بر نظام الدوله مطالب کلی را جزا کشید و در قطع قطع
 و قصه آنرا بنوعی حاشیه بنویسید و یک یک حکام کرمان بر سر
 در ولایت و مرصه اسمی نموده خرج ترشیهما برای دوله کشیدند
 و با عینای کرافت و دات بحساب می آمد و نظام الدوله بنمایان
 باین حال نمیداشت و درین خود را بوقت این رزالت الوده میکرد
 نظام الدوله در سال دوم حکومت خود تالاری و از آنجا که بکلیه
 خراب دنیا بود و بعد از آنکه نواری هر یک از مرصه است حکام

کافی

کافی و که تعیین نمود به یک قریب هشتاد سال دوره زندگانی را
 ملی کرده بود از بام تا شام خود بنفشه رسیدگی و عرض عینین
 می نمود نظام الدوله و قریب یک کرمان آمد و عقب بهام الدوله بود
 بعد از آنکه خدمت سهره را که تا از جمله برگرداند از دولت نظام
 الدوله عقب گردید نظام الدوله برای عینین انظر الملک است
 برای علی که بنان شریک لقب جناب برای میرزا یوسف شیر و پلان
 جناب برای میرزا حسن بن شیر و پلان منصب سپه بی سوار دولت
 مستعین شد و دستهای او به جبه قبول رسید و مع اقصه معار زدود
 ماه از حکومت کرمان معزول و بطهران احضار گردید و دوباره
 کرمان بنمایانید بخت گرفتار دروغ و تقیاست میرزا عینین اقبال شد
 شرح حکومت میرزا عینین اقبال ملک بهر میرزا بابا میباشی
 در چهارم شهر ربیع الاول هزار و سیصد و هشت هجری اقبال ملک
 به حکومت کرمان نایل آمد و بیست و هشتم ربیع الثانی اقبال
 بسنج و از شش نفیس کلک را می آورد و عینین عینین که در میرزا عینین
 صوفی نهاد و دوم در سرجه باز کرد بنیا و کربا ملک قضا کرد
 اقصه دروغ گفت و در دهها گرفت که هیچ کوشی نشنید و بیع و بیع
 نمیداد و بود از دولت که از دواضه تومان مرصه در حق اهل ملک

نسخه
 عینین اقبال

برقرار شد اقبال ملک تواریق و چهار تومان را از ارباب غنی
 ولایت میگرفت و مواجب را می داد و هر که پول بدست میبرد
 مؤلف این کتاب را مستمرا در این عطیه دولت محروم و نا امید شد این حکو
 اد یکسال طول کشید و در ستاد آن دوی دولتی هر سه خرج تر شد
 گرفتار برای دولت قلند و نمود و در ایل طایفه نیز پولها گرفت که
 آنها را چهل خاک کردستان را می داد و چنانکه شاه دول اکاد
 از سیاست احوال او اطلاع یافت و پنج شیر جادی الا اول در
 سید و نه بجری دست خست یا را و از حکومت کردستان کوتا
 فرمود و حسین خان میر نظام را که شخص نجیب و زاهدان نیک
 و دانی و کافی است و در کفایت خدمت شخص اول دولت
 برای حکومت کردستان و کرمانشاهان و کرمان و سرحد دار
 عراقین منتخب و نامور و چون اتمام خدمت تمام این سالها صریح
 بعد حکمرانی آن امیر صاحب افتخار منتهی شد مؤلف را در
 آمد بمقصدی وضع تاریخ نویسی ابتداء شرح ایام زندگانی آن
 امیر بزرگ و بیان سلسله و خانواده او را و خدمتی که به دولت کرده
 برشته تحریر کرده پس در آن شبانه اله تعالی بر مرده امور جانش
 حکمرانی آن بردارد و اگر چه رسم و ریزه تاریخ نگاران قدیم و جدید

له و چه

که در عهد هر صاحب کلمی تاریخ را بنویسند شرح احوال آن صاحب
 جز بخوبی ذکر و بیان نمی نمایند ولی این عهد به همه در که علی گشتی
 و در این نگارش هم به کمال جرئت و در این مطلب اکتفا میکنم که مجزئه است
 قلمی بر نه درم و بی غیر از درستی قلمی نمیدارم خدا یم کواهد است
 ختم کواهد که در راستی رزق شد سیاه استند از خط الله
 استندگان این نامه دردم که اگر در خط العاقب به خط تاریخ
 سید انکاری می شود و اگر در خطی این خطال بمقتضای عدم تربیت زبان
 برود قلم غرض بر قضا نام بکشد و لوقه هم به کمال خود پرده پوشی نماید
 که خط و چه خط کلمات تاریخ است به تحریر معروف و توصیف الله عهد
 کرام اناس مقبول

ذکر نسب حسب و خدایه حسن خان میر نظام

حسن خان میر نظام از خلفه بزرگ دولت ایران است و به
 او در سلطنت پادشاهان تیموریه و صفویه و قاجاریه و زندیه و قاجاریه
 که هر یک در قریب صاحب تاج و تخت ایران بوده اند و در وقت
 شان دولت به بار و عهده بر سر حکومت و ولایت گردیده
 به شاه بوده و چند نفر از آنها نیز در محاکمات بوده و ایران را حکومت
 کرده و در زمره اطفاف خان جبهه خیم او در عهد شاه سلیمان صفوی

ذکر نسب حسب و خدایه
 حسن خان میر نظام
 کرد

در سنه هزار و هشتاد و هفت به شاه کریم خان قاجار
بعد از آنکه توفیق یافت به اقامت نزدیکی که داشت بقصد زیارت
عازم کرد و بخت شد در محبت در آنجا بزرگوار حکم بحضور آمد
در آن روز در آن محبت و مهربانی که در آن روز
و نه یکی بجزای آن که در آن روز که در آن روز
نظایت و مهربانی که در آن روز که در آن روز
به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان مراد خان
به توفیق و مهربانی که در آن روز که در آن روز
نظر صاحب محبت به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان
و نه یکی بجزای آن که در آن روز که در آن روز
نظایت و مهربانی که در آن روز که در آن روز
به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان مراد خان
به توفیق و مهربانی که در آن روز که در آن روز
نظر صاحب محبت به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان

به در آن روز که در آن روز که در آن روز
نظایت و مهربانی که در آن روز که در آن روز
به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان مراد خان
به توفیق و مهربانی که در آن روز که در آن روز
نظر صاحب محبت به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان
و نه یکی بجزای آن که در آن روز که در آن روز
نظایت و مهربانی که در آن روز که در آن روز
به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان مراد خان
به توفیق و مهربانی که در آن روز که در آن روز
نظر صاحب محبت به شاه کریم خان قاجار به در سید و شاه سلطان

برای پذیرای او ترش بود اتفاق همه صفت های لغات در
 تهر ویت زور شرف ب حضور حضرت و کمترین با که انگشت شش
 با صورت خود عرض کرد و بعد از آن چهار روز وقت در بند
 نظر با تهری که حالت بر کسل باقی وقت و است بر یک رفته
 در نزد هم جوی الله دل طبعی نعم و سبب مر و تهر این حضرت
 ناصر الدین شاه را با عیال حضرت کیو بود با کوه بزرگها تعظیم کرد و در
 جانب انداخت حدوده بر شرف است بزرگ و احترامات ششم
 در وقت با و مجری معمول شرف بان کیو بود از زنده اول قرن ششم
 گذشته بعد از ایجاد روز و است در بر کسل با پس حجت کرد
 حنفی فی این نظام میر مغربی بار باب علوم داشت و همین جهت
 یکسال وقت در پاریس که ملائمه تصدیق تربیت افعال فرشته
 پسندیده بود است داشت که بر نحو چند نفر دیگر از اولاد اهل
 و است خود را شرف در این تربیت نه انداختی خودین
 این بین فانی عالم که کسر نوشت او نیز چون با جرحی فانی حضرت
 این نظام در اکتسابی هر خود را با جرحی که در کون با پسند
 حنفی این نظام بر قریب بداند در تربیت همه جوانان ایران که
 پروه حمایت او بعد از آن که در دست در ملک تربیت فانی

و این جهت که در این نظام
 و این جهت که در این نظام
 و این جهت که در این نظام
 و این جهت که در این نظام

نظم

نظم حنفی فی این نظام تربیت
 با در سید بود و است و دوم جوی این تهر و است و شهاد
 بهت بجوی مطبی این نظام تهر و است و شهاد
 با پس تهر و است و شهاد
 این حضرت در کمترین با و شهاد
 ناصر الدین شاه را با عیال حضرت کیو بود با کوه بزرگها تعظیم کرد و در
 جانب انداخت حدوده بر شرف است بزرگ و احترامات ششم
 در وقت با و مجری معمول شرف بان کیو بود از زنده اول قرن ششم
 گذشته بعد از ایجاد روز و است در بر کسل با پس حجت کرد
 حنفی فی این نظام میر مغربی بار باب علوم داشت و همین جهت
 یکسال وقت در پاریس که ملائمه تصدیق تربیت افعال فرشته
 پسندیده بود است داشت که بر نحو چند نفر دیگر از اولاد اهل
 و است خود را شرف در این تربیت نه انداختی خودین
 این بین فانی عالم که کسر نوشت او نیز چون با جرحی فانی حضرت
 این نظام در اکتسابی هر خود را با جرحی که در کون با پسند
 حنفی این نظام بر قریب بداند در تربیت همه جوانان ایران که
 پروه حمایت او بعد از آن که در دست در ملک تربیت فانی

[illegible]

شماره پنجم

ش از خدمت باد الله و بر مردم بهر یزید با نیابت حکومت گرفته
و در عین ظاهر ملک بر مردم بهر خلق خان و وزیران با نیابت حکومت
از روز در قدرت خود است هم بین ده جمعی از اعدای مردم در دست
بچه خانه تا خوش و بر توبه اوقات و در حق خانه و در در ملک بار
توقه خود و در دست هر چه بین مردم خلق خان و بر نظام راه
خود و که مردم و دین که در دست منور است در این شهر می باشد
خان بر هر چه در خلق خان بر نظام بر آید که بین او و بین
هر چه خلق خان و بر نظام بر آید و در هر خرد که ملک او است
پایه بر آید و در خلق خان و بر نظام بر آید و در هر خرد که
بر هر چه در نظام بر آید برای تفریبات و در دست تفریبات
مستحق دید و دست بر رسم هر چه در این شهر است
و در روز توقه بر این نقطه مستقر و حرکت خود روز چهارشنبه
دولت بر دلبانه و بر هر خرد که در هر خرد که
گردشانی برای پایه حکومت جدیدین در دست و در دست
سابقه محمد و در خلق خان و بر نظام بر آید که در دست و در دست
بست و در دست عدل و انصاف و در دست آید و در دست و در دست
از هر چه که در دست و در دست آید که در دست و در دست

در نصفی چپا ره و نقاری آنجا سیر است خود بخود بران یکپوشه خندان
 و بر نظام این فقره را در سبک در دست و سنان اول فقره منبرج هذ فقره
 و هم از فقره ابعیت گرفته تا انجا که بعد از ابعیت آوده تا یک کلمه
 دیگر است که در روز دو کلمه است و بانی آوده عراده و بانی امشتر آوده
 رسم فرخ نظام به عقب برده و بر پیش نهاد در پیش می کشد که یک کلمه است
 حسن نظام این رسم را بعد از دین و جرم و جرم است و است
 آرا متوقف است و بر یک کلمه در دو کلمه و بر هر دو جهت در است
 و بر هر دو بنا نه کار و گفته در بین نظام و گفته حسن نظام این
 رسم را نیز متوقف است و بر یک کلمه به اول و اولی و در پیش و بعد
 و نقاره ها در یک با دست است خوب به عقب حکومت است و گفته
 هر حکومت هر یک با داب نمون از نقاره و فقره می فرستند
 حسن نظام و بر نظام این رسم را نیز قبول فقره و هر یک در آنجا
 منظر داده و یک کلمه در حکومت می بانی و است به از دو کلمه
 با نقاره می کشد که بر دست هر پیش حکومت بطریق باقی
 بسته تا به هر کلمه حسن نظام این رسم را هم بر بسته
 و متوقف بسته بر باز و توچی که در کن بر طرف بسته مد نظامی
 داده و بر نظام در میان آنجا که بسته و آنجا را با جان است

یک کلمه است

بنا نه بر یک کلمه فرات حکومت و در دو کلمه بعد از نصف
 برای آوده و این فرات تر و تر و قوی گفته و بر بر یک کلمه
 حسن نظام این رسم را نیز در فقره فقره که یک کلمه است و است
 عدلی که در میان نیم فرست با مقبال حکومت بر فرستد و است
 و بر نظام این جرم است که در میان و از این رسم صرف بسته فقره
 فقره که صحیح می بانی پذیرا که شرط سیر با است و در اولی حکومت
 بسته و بر این رسم پذیرا را بر جری بعد از آنجا که یک کلمه است
 حکومت و در بسته در اولی فقره حکومتی و بر یافته یک
 در عدلی علام را علی قدر بسته با بیانات فصیح و تقریر است
 از بسته یک کلمه آنجا را درین مرتبه و نقاره فرستد پس در نیم
 حجاب علی در نقی آنجا در و استای که در میان را هر یک ظفر
 در یک است از یک حکومت آنجا که بعد از است سیر فرود آوده
 آنجا که لطف را سیر و است و آنجا را سیر و در دو کلمه فقره
 مجلس خلعت یا بت حکومت را بر عدلی فقره آنجا که در نیم
 و نقاری می کشد که بر بسته و در عدلی و حسن نظام این
 شرف مدد را در دو کلمه فقره و فرات بر می بسته یکی بران
 بر عدلی فقره آنجا را نیز با آن و در فرات از آن فقره یک کلمه است

دور دست و پیرا میرزا بوسف خان میرزا و این بوش بند دشت
 و بر قوت نرسد و بر سرستی و انظم حاجت میورد و صفای میور و
 قریه نموده در نجابت مطلب و کثیر از عاید به دهان انداخته
 که شخص کافی در افاضات برود در دایره حق برگزیده و حق او پند
 ملک در وضع بند که در افاضات میرزا هم سر که در و پس در گذر
 بایست این میوه بی برادر اکراد و بی یکی در دهانت خوش کنی
 اهل و دیار که در ستان دشت نیست مقدم حسنی خان میرزا هم
 بر اهل کردن آن متوقف شدن انحصار و دانیات بود و هم
 ملک دین مطلب با بقال پیش گرفتند به صورت علی اکر خان
 شرف ملک که در این ملک بهتر رفتن برک به نه امور نظام
 امرات آن سرحد بود و قریب چهار دهان سرحد نظر و دید
 و نه است و دقت شده و نظام هم سرحد را بنوعی بیان دادند
 بر حسب انحصار میرزا هم بنسج بر حسب خود و هم در این ایام
 بر پیش خان عالم بانه فرار و بر تریز و بر بود و بر حسب و چهار
 حسنی خان میرزا هم در احوال ملک و کربستان آوردند
 خان عزت علی صاحب و سپاس میگویم که تو فی تالیف و توفیق این
 کتاب که منی بعد بقدر ناصریه است با عیب و دلیل به پیش

اکبر زو

که است فرموده با کمال و تکرار و تکرار به بیان کرد که در کار کتب
 چند ساله و این با هم از این احوال و احوال استقبال به ضمیمه این حد
 و هم هم خود را در حوضان با غیرت خویشانه هم بر سر در این
 و احوال این ملک وسیع که در ستان و حوض کرده و آن را به پیش
 یکبار به تکرار کردند در نفس غیرت آن ملک نام و هم در دانی و
 خود را که در و پدیدار و در کار و دست فرموده و حق که در و
 ممکن و میرزا و کربستان و قریه و احوال ملک و دانی ملک
 مراد با صحت بود که قیتم و کماله علی تمامه

در هر دین که بجهت و به بصیرت معاند کنندگان ذکر می شود
 و خاد و معتبر و کربستان که در نرسد سکر است و در دین
 بطور انحصار علی بعضی در حال انحصار می باشد که در دین کار
 آینه که آن تکرار می باشد و این تکرار و هم که بجا
 ملحق است نام برده می شود و من به توفیق

آن شهر با اقامت در کعبه اکنون کی در محراب دعا و بخت و بکاهه ای شده
 شفا یافت و دست راست به دست چپ گاه دست چپ به دست راست
 از یزدان گدازد به بطوریکه تمام خواهرهاش در محرم مهرش و گاه دست
 گدازد از آن دست به بطوریکه تمام خواهرهاش در محرم مهرش و گاه دست
 به خدمت شاه خان (که در خدمت بزرگترین کلاه سیاهی مشهور به
 خان خانان چندی در سال در دودخانه زندگانی می نموده است
 عظیم و گفته اند که عظمه او یک نعل طبع شده است و گفته اند که
 به خدمت او برگشته و در آن وقت در آنجا عظمه او را به خدمت او برگشته
 تربیت و گاه به محبوب میوه از نام عده به خدمت او برگشته
 و نیز از سید و جوهر بزرگوارش این عظمه را به خدمت او برگشته
 برین عظمه تعلقات در ارتقا دل همگان بر سر سینه رفت اکنون
 چو که مرده را زندگانی است قریب هزار و سیصد تومان در حبس
 و حق است در این سینه پیرای محرم خدمت شاه خان و آن
 مهر که خان مشهور به بعضی خان و مهر کاهن خان است این در جوانی
 به دست اصلی یافت که در کتب کمال و مری پزده اند و یکی
 در جلال خانده و در آن یکی که بر آن شرف ملک بر سر هم مهر صدیقی
 بر مهر هم مانده و آن بزرگ است پنجاه و دو سال در محرم مهرش

فی کفر

فی کفر در نهایت قدرت و دولت و دارای صفات رشادت و شجاعت
 در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 بجز آن که در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 خدمت در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 بیای می قلند و نه من است و بر این می دانم و گفته اند بر این می دانم
 و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 چرا که است به بیای می دانم و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 شجاعت و فراموشی بکمال و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 فرموده و این قدرت و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 در نهایت سعادت و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 شهادت بیکدیگر و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 به خدمت در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 بر این می دانم و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 مشغول و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش
 کوه خاسته و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش و در محرم مهرش

بر روی صفا و بوی و اهدای آفرینش گشاید که ای حقیر بنده سزاوارده باد
دشتمه ام خدمت فی نیرسم با جود از این میرزا محمد اکرم نیز گنجد
به جود آگاه که هرگز میرزا علی و اکرمی در دجای پدر و جودات زنده
ماند بر دوزخ این میرزا علی قریب سرسب دوزخ زندگان را در نهایت
نیک نامی که جان تحمل و با علم و فضل و کرامت و نهایت جود
شرم و حیا و ادب و خفا و لطیف کمال علم و فضل و علم استحقاق نظیر
و هم برکت جود فردی و معقولیت و سخاوت در ملکات و این ۹
قرآن و دلالت شایسته و معرفت خود با فضل و احسان آفرین است
نور انوار هدایت و گنجی از این خاوند میرزا فرخ و میرزا هدایت
و میرزا محمد که هر دو را در عهد از این در جود و نهایت بذل و سخا و بزرگ
منی و دلاوری و عبادت در عهد سلطنت هرش و ثانی و میرزا هدایت
و جود و باه و با کمال و کرامت و گشتن با کمال و گنجی از این
رحم میرزا محمد اکرم (میرزا محمد علی و میرزا محمد اکرم)
بود که هر دو را در این ملک و در جود و کمال از این در جود و معقولیت و
فطرت ضرب شده و از این میرزا محمد علی و میرزا هدایت و سال
و زاریت کردن مستعد و روان و چند سال پیش که در عزیزی
مرد و کل و از کار بر بوده در حین افراج ایران و نقد ای می گشت

[illegible]

نمودی کرد و وقت پشتمند در دوازده هزار سال بعد بحکم خدا ای را بکشد
 یکدیگر و یکی در دوازده سال پیش از این خاواده جایی را بکشد یک است
 این تخیل در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 را بکشد یک است جایی که پیش از این تخیل ایام زندگانی را بخوبی که دانستند
 بر دوازده سال است از تخیل شرف شده چهار هزار سال در دوازده سال
 که در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 یکدیگر را بکشد یک است از تخیل شرف شده چهار هزار سال در دوازده سال
 که در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 عظیم خود را در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 بیشتر از دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 یکدیگر را بکشد یک است از تخیل شرف شده چهار هزار سال در دوازده سال
 این تخیل است که در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 با دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 و در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 که از دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال

مهر زنده گان

مهر زنده گان را می گویند شصت و شش سال در دوازده سال در دوازده سال
 در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 و یکی که در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 با دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 و در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 مردان این خاواده در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 با دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 و در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 که از دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 با دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 و در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 که از دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 با دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 و در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال
 که از دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال در دوازده سال

این علی بن ابی طالب (علیه السلام) است که در تاریخ اسلام و در این
 این علی بن ابی طالب (علیه السلام) شخصی است که در تاریخ اسلام و در این
 و سلف و معتقد به باطل و مقدم و معتقد ای اهل کتب قبول نشانی
 قریب طرز خانه و در روز جمعه و قبولی خانه را در این شخص از بنی
 طبع و عذرت در روز جمعه و سلف و معتقد ای اهل کتب قبول نشانی
 حکم و حال روزگار محبوب است دیگر گفته قنات را در مسخر
 بعدی و حدیث کرده و در بیان این عمارت اکنون در شصت
 سال مرجهل زندگانی را طی نموده و یکی از رجال این فقه و
 (به ایت و شیخ الاسلام) که در شخص علم و فاضل و خط و خط و در
 مسلک و مخرج و عارف و حکیم و مجتهد محسوب میشد و درین مرتبه
 و جهت یار درت در منصب و مشاغل پیری خود گذشت و در
 این که در میان پنج سال دوره زندگانی خود را طی کرد و در هر روز
 چهار سحر بر عاقبت به روز زندگانی را نمود و یکی از رجال این
 فاضله (عالم و بادی) که حال قریب حیات است شخصی است
 با دیانت و پیرمردی که در مذهب و مذهب و مذهب و مذهب و مذهب
 دین و بی ثبوت و منزل و مذهب و مذهب و مذهب و مذهب و مذهب
 قضای این فاضله (عالم و صادق) معین اسلام است که

فرزند

فرزند که فی دین است و فی دین است و فی دین است و فی دین است
 و بحال و در این است و دارای نهایت و قادر و کلین است و یکی از
 مشهورین فاضله و تحصیل که شخص علم و کامل و دارای علم و علم
 بوده و در این مجتهد و تکمال داشته و این عالم و در این عالم
 فاضلی است که اکنون در قریب حیات و این عالم و در این عالم
 قریب است که در این دوره زندگانی را طی کرده و در این عالم
 و سخن پروری است و حریف در علوم و نقلی فاضله و در علم و علم
 بهره نهایت و در سالک سالک شریعت و راه پیمای و دارای
 حقیقت و در جمیع علمی روزگار محبوب است و در این عالم
 باقی نام فاضله و عیسی علیه السلام که در این عالم و در این عالم
 قریب پنجاه سال دوره زندگانی را طی کرده و در این عالم
 و فرزند و در این عالم و در این عالم و در این عالم
 و یکی از رجال این فاضله و موالی (عالم و عالم) فاضله و در این
 حال است و در چهار سال دوره زندگانی را طی کرد و در این
 حسن و در این عالم و در این عالم و در این عالم
 برادرند و در این عالم و در این عالم و در این عالم
 کرام نموده و سالک و سالک و سالک و سالک و سالک و سالک

شربت پرینز کار و بس با دروغا رو در شاک و نگرانی
و در قار و علم و خط و ربط و جانی کمال دلد و دیگری در خاله های کرد
شاهنشاهی (مردی هست) مردوخ فریب از قرا و شام
پیر محمد نام که یکی در جبهه و یمن خاله است از تاج بخت کرده
و کبرستان که در این خانه و ده علی و فضل و شامین که است
از یک خور که در قلم نه خیر و نه است اگر بخوانیم یکی
آنها را ذکر نمایم که یکی دیگر لازم است چه نفر از معاین درین
که خود خیر بار با درک نسبت و حدیث را کرده و قریباً بجهت
حق پیوسته اند و خیر می آورم این خاله خالای هست و در آینه
بنامه این دلب پیر سبب آینه بطور و حال است و در قریب شرح
نویسم طهر صورت از جمله دشمنان علم و فضل و شامین خاله چاه
نفر سبب می مرحوم شیخ سید محمد که مرتباً ذکر میشوند در شیخ عبدالقادر
در شیخ دیم (در شیخ نسیم) شیخ نسیم عبدالقادر قریب
صد سال دوره زندگانی را طی کرد در تاریخ هزار و دویست و هشتاد
و هجده است چند روز در کربستان بخت کرده بدولت عثمانی
رفته و آن دولت بنایت مغز و محرم و محل و نوق و جماد آمد
در هزار و سیصد و پنج به رود زندگانی را نمود و خال او در چند عرصه بود

ایران و در عثمانی بدین سبب تعلیم و تالیف و تصنیف انحصار داشت
در واقع علامه روزگار خود بود حالت دوستی از تعریف و توفیق
تصانیف که در دین مذکور باقی است بفضل علم و معرفت او که
صادق و برائی لایق است دیگری در این چهار بار در شیخ دیم
اصح فحشای عالم در صحن شمس این علم قائم در ربط علم و فضل
و خدا و رب و شکر و علم و علوم عقلی و نقلی بی بدیل بی نظیر بود و در شمس
شش سال دوره زندگانی را طی کرد بدو و جهان فانی را در هزار
و دویست و هشتاد و چهار نمود دیگری در این چهار بار در شیخ سید محمد
که سبب آموزه ریاض و دیانت و علم و اخلاق و منطق حکمت بود و شیخ
نسیمی جانی کمال است قریب هشتاد سال در این زندگانی را
طی نمود و لقب حجت الاسلامی نایل گشت در تاریخ هزار و سیصد
و شش هجری بر حمت از دیوینت حجت که مرآت دین او را در
بکرات در صحبت آن سید فاضل گرامی را در یافت نموده و در حقیقت
ضمن دانش آنها به دیگری در این چهار بار در شیخ نسیم که در
قیامیات است در دولت عثمانی مرطوف و مدس که در زندگانی
رشد به آن دولت است علم و فضل کمال در در قریب هشتاد سال
دوره زندگانی را طی کرده دیگری در فضیلت نامی و علمای کربانی

این خانواده (شیخ محمد) فرزند بود که هشتاد و دو سال عمر کرد
 علی کرد و در سنه هزار و سیصد و هجری خشت از این ای فانی برست این
 شخص خلق تعریف و خدای تعالی و در میان علمای عرب و عرب
 کردن قرار معلوم و علی بن علی و در میان زاده فی الواقع در کار با مع علم ظاهر
 و پیوسته و دایه و شایع علی و نقی در همه ذرات کالات قادر و در آثار و
 فارسی با هر دو که در شش خط که در فانی و در میان کلمات و در ساحت
 بین الاقوام و الاقران طاق بعضی از تحریرات و کتابت آن ادب
 اریب را جعفر که تحریر این اوراق جمیع کلامی و نقد کنون سخنان و
 دانش عارف و دانی است و در کار می باید چنانچه در جدولی به شرح
 و شود و این سالها باید که تا پسدا شود از لطیفی با برندی در
 خراسان یا در بی و قرن حیرت بیان شرح حالت آن بزرگوار از نظر
 گشتگان به کمال شرمساری معذرت میجویم زیرا که هر دو
 من گردد زبانی شود در یک بر او تجدید خوانی هنوز از زبان
 خفته باشم زنده جش کی ناکفته باشم و گوی در علی
 معجزان این خانواده (شیخ یوسف) مدرس بود که در وقت
 تا با این هفت و هشت سال دوره زندگانی را طی کرد و در نزد
 یک خشت از این ای فانی برست شخص عالم و فاضل بود و در فقه

صالحی به نهایت دشت کسب که از این طایفه کنون در دنیا است
 (شیخ رضا) این شیخ بر مردم شیخ دیم که در فقه و در حدیث و در
 هر دو کمال و در نهایت دیکر از این طایفه (شیخ ابوالحسن) صدر علمای
 جیم جیم که اسلام است از علوم رسمی صارتی دارد و در دین و تقوی کمال
 دارد است است و در شیخ شیخ مروی که دعه به پلان آن داده
 از این قرار است (شیخ محمد قزاق) (شیخ محمد) (ام الدین) بن
 (شیخ محمد) بن (شیخ جیم) بن (شیخ محمد) بن (شیخ احمد)
 بن (شیخ مصطفی) بن (شیخ شمس الدین) بن (شیخ عبدالعظیم)
 بن (امیران کاشانی) بن (امیران هندی) بن (امیران خرم)
 بن (امیران محمد) مشهور و در فقه بن (شیخ شمس الدین) بن (شیخ ابوالحسن)
 بن (شیخ عمر) بن (شیخ سلمان) بن (شیخ حبیب الله)
 بن (شیخ عثمان) بن (شیخ علاء الدین) بن (شیخ شهاب الدین)
 بن (شیخ محمد صالح) بن (شیخ یوسف) بن (شیخ محمد)
 بن (شیخ ابراهیم) بن (شیخ احمد) بن (شیخ شرف الدین)
 بن (ابن ابی بکر) بن (سلمان) بن (خالد) بن (ولید)
 بن (سفره) بن (سمر) بن (ناظم) بن (عبد مناف)
 دیکر از فاضل علمای که در کستان فاضل و در ادب عالم است

و با وینت دانات بود از او چهار پیر بجای ماند که آنها نیز آفتاب
 کرده و عمر و سخاوت و نیک ذات را بسیار نیک و از آنست که
 برشته و در دیگری اجدان است هر دو متولد در یک خانه و در
 میرزا که در وی سست و با شی و دود پیر است که در آنجا
 مصطفی جان دست رفته و با مصفا است و بقولت این عمر و
 سیکله و دیگری در طایف و فغان کرستان و فغان
 (و بی محقق) بیایم و این فغان که در شمع در شمع بود
 آید که در جویسم به یک میرا آخر بوده که شخص در در شمع بود
 و امانت در کار سر به دیگر از مردان دن فغان که اکنون در
 حیات است جگر خج عمارت که در قریه ستران که خود توست
 شخص به دراز و در پیر کاری است و امروز در جویسم که
 محسوب می شود شرح حالت در مصفا و در عریف قریه ستران بیان
 شد حاجی شیخ محمد بن پیر هادی که در آنجا شیخ محمد بن
 در است شخص حاضر در آنست و در روز در تقوی آید
 به در بر که در آنکه اکنون شغل خود را بخیف و نایف در حیات
 بنویسند علی و سلم و کفری در طایف کرستان
 فغانه (که گمان نمی باشد این مصفا از او پیر می باشد)

که در طایف

که پیر می باشد که از فغان ب در کار برده و دن فغان است
 و شیخ محمد است مردان با وینت و کرامت زیاده و در آنجا
 در جویسم که در جویسم (در جویسم) است که در فغانی بزرگ مردان
 فغان که در فغانی و در جویسم ب در کار برده اکنون (در جویسم)
 برادر در جویسم است و در جویسم که در فغانی است که در جویسم
 این طایفه میرزا مصطفی و میرزا محمد است که هر دو برادر است
 یکی میرزا مصطفی شخص رشید و شیخ و پسندیده و شریف و در شیخ
 میرزا محمد شخص دینمند و دانا و دانا است این و در جویسم
 نامی و در کار که در آنجا و در سیکله و در جویسم که در جویسم
 محمد یک نام است که در جویسم که در جویسم که در جویسم
 محقق است و دیگری در طایف کرستان فغانه برادر
 و این طایفه مردان رشید و شیخ و امانت بسیار در جویسم
 داعیه جدایا که در جویسم نامی بوده که میرزا محمد که در جویسم
 او را به در جویسم و در جویسم او را در جویسم که در جویسم
 که در جویسم که در جویسم که در جویسم که در جویسم
 در جویسم که در جویسم که در جویسم که در جویسم
 نیست که در جویسم که در جویسم که در جویسم که در جویسم

که یک از این خانواده باقی مانده و خوشه چینی درخت است
و این ملک بخشی یکی قدرت خودشان او را از این پادشاهان
محبوب شد و در این شهر محمد در این شهر خوشی و قیام گاهری باشد
خود از روی محبت می نویسم نه اسم قیام از کلمات و درسم
بدین ایام رهنمود رشک خداوندی را بجای می آورم که غیرت و
من سر شد که ما شرافت بی وطن را گدازیده است دست فرسوده
شود اگر این بی وطن را اصف باشد خدمت بزرگی نصیب
چون که نه کرده کم بین پستی بر صورت یکی از مردان این خانواده
مردانی که خدمت از کمین عالم بوده چند بار شرف حضور شاه
ایران شاهی شاه قاجار در این شاه و از آن عید حضرت بخلاف خانه
و هستی از آنجا که بهر دور کرده و در غالب غوغای شهر
بزرگ حضور و حاضر بوده از اسم آن و اسمی که که در نظر بر این
او بودند از جمله رجال ولایت و این سه برادر با علی و جعفر
و بزرگی نایل گشته اند (خزوه خانم) دختر محمد آقا امان الله
بزرگ دلی کرستان را جفت و همسر بوده و حسین خلیلی
این حسین خلیلی مشهور بجان فغان که مال و قید حیات است
از او متولد شد و یکی از رجال این خانواده میرزا عبداله می باشد

پیر

پیر جعفر است که در این شهر و این شهر است و در این شهر
بر همه و این شهر از روزگار بوده که پیر جعفری پیر تفسیر و
و بزرگی و تقویت و امانت و دیانت او را مفضل بر همه
می آوردم خدمت و سه سال مراد از نه گاه را می کرد و در این شهر
همینا دو یک به برود و نه گاه را نمود از او سه بهر یکی مانده
در نظر از دنیا و قید حیات مسدود می جعفر و یکی پیر زاهدی
که جلالت است یا روضه صادق و در سکه ری است بهت بهت
از جوانی رسید از این اخوان در کتب عدم بعوضه و جو قدم
نهاده و در خدمت او در قریب خیرت و نیکو کار و پیر و اجداد
تازه نمایند یکی دیگر از این خانواده زاهد است عمر زاهد که اسم
(ما و شرف) خانم و متعلق به سوره نه الیاقع مراد از است
نظر بعوضه و کمال و خط و خط و شعر و این که لایح خفیه دارد
اسم او امیر حسین عالم و سخاوت نیک خود با کمال شرف نمایند
قریب است برادر زاده و این غریبات و قصاید و غیره را در این
چهار ملک دوره زندگانی را می کرد و همسر از او است و خدمت
چهار جری رخت از این سرای خانه بربت این سوره و حال
خردان دلی مشهور با کام بوده است بعضی طایفه دیگر در این

و در کلمات است که ذکر هر یک از آنها موجب قبول است و باید
 اگر حیات باشد در تاریخ اگر او بزرگتر است از آنکه در آنجا
 که مردم عذر را بپذیرد ای باب زنده که خاک شده
 در نسخه شیخ طریقت نیز در این حک سبب است که در سبب
 مردن خاله کرد و اهل سیمایه است این مرغان خاله از اهل خانه
 بود و حالات او شهر است بعد از مرغان خاله جان نشین در حضرت شیخ
 عثمان است که خود نیز شرف حضور او را در باقه و خوارق عادت
 از دست به که در واقع قلب لم بود یک یک از این نسخه شیخ
 طریقت اکنون در قید حیات است شیخ غفر بر این حضرت شیخ عثمان
 است که یکی از دو بوی روزگار است که در علم و فضل با عدل در
 شریعت و طریقت با عدل حسن هوای او شهر آفاق است
 امروز قلب و ایراد مکان در جرد آن عاقبت محروم است و یکی
 از این طایفه حضرت شیخ علی بر نسخه حضرت شیخ عثمان است و نیز
 این طایفه عشق بند به اکنون در است جان بزرگ است است
 روز به تنه کار او کار شمول است و یکی از شیخ سکر است
 که در نسخه توقف سه شخص است با مع طریقت و شریعت
 و قبول و مطاع اهل حک است و جمع اهل کوهستان و عتقاد

کافی به دور نهانی از حقیقت است طایفه دیگر که در آنجا
 خاتمه شیخ (کافه شکان) است جد بزرگ این خاتمه شیخ
 نامی است که از (آقچران) وی است در شام که در کوهستان آمده
 در بکس درویشی بوده چون کوهستان و در و در کافه کانی
 بر اینست که در نسخه و در غرض بر اینست حرف که شیخ شمس الدین
 بر این شیخ و ضد و کالی بعد از در شیخ محمد (پیش روی شیخ)
 بر اینست پس در و در شیخ شمس الدین (پیش روی شیخ) است
 بر این شیخ شمس الدین در شیخ احمد بر این شیخ هاشم
 مسند شین که علم و عرفان بوده از شیخ حسین (بر این شیخ محمد
 که در در قید حیات است شخص و در و در با خط و خطی است
 قریب صد سال از عمر او گذشته و او عفا و در در کمال
 قوت و قدرت است و یکی از این طایفه شیخ محمد است
 بر شیخ کریم بر این نسخه همین شیخ حسین که نفس عالم و نفس
 دارای فصاحت و دهشت دانی و صاحب خوا و در کافه است
 بعد از مرغان و در شمس و در بزرگتر از شیخ شمس الدین
 بر اینست که همه دارای علم و فضلند یکی از اینها شیخ علی است که شخص
 و اهل و فضل و در شمس و بر این کار است و یکی از شیخ شمس الدین است

که دی در نیت خضر و علم و فصاحت و جودت و کبر و تقوی و کرم
و دیانت است چون بر دم اسم آن عیال غیب ختم
و از اسم با صواب شکر کلام نامه بعنوان رسید
پیشتر در عشره پایان رسید و صلی الله علی محمد و آله الطیبین
الطاهرین و محمد ته رب العالمین

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از دستباز شد و در یکی دست خود را گذاشت بر سینه پسر
 عزیز و آید الف الفیه و هشتاد و هشتین میگوید و این بند و پند
 تا بر صدق الملک ابن مرحوم میرزا صاحب آید غرضی بانی کورستان
 عفران که در هیچ دروغی که نباید حدیقه ناصری که محتوی است بر
 جزایا و در قیامت که کورستان دهم تمام آن مقارن باشد
 حکومت بن حبیبعلیان میر نظام و در کورستان بوجوهری
 گرام و عدو و همجو که اگر عسر و قحطه واقعت است استقبال
 در حدیقه که در پیش هم که برای حضرتین تذکار و بجهت آید
 یاکا و بزم آینه ایمن و نا بر عدو و غدا بیدار بایک
 در حدیقه که در حدیقه ناصری که محتوی بر دقایق است بخت
 کورستان خواهد بود و در قیامت آنچه در این پنج ساله واقعت
 شد بگوشت حسنعلیان و میر نظام و حبیبعلیان میرزای قزوینی
 و زین العابدین خان حسام الملک حاکم که هم شرح احوال دهم
 و هم شرح حکومت ایشان است و باقیه ای تمام از دولت
 که ایشان باقیه ای از آنکه در غیر شرحی دارد و ذکر می خواهد
 رفت از حدیقه و قیامت میخوایم که بجز راسی و بیان واقعتی

برند ارم

برند ارم و قیامت هم و چون ختم این کتاب بن خطاب عهد
 دولت روز افزون شایسته و مکرر و در سلطان سید علی پناه
 سلطان اسلطان و در دست تاج کین سلطان ابن اسلطان مطهر
 شد و قیامت آید و در حدیقه و آید و در حدیقه آید و آید و آید
 الف الفیه و هشتاد و هشتین میگوید و این بند و پند
 تا بر صدق الملک ابن مرحوم میرزا صاحب آید غرضی بانی کورستان
 عفران که در هیچ دروغی که نباید حدیقه ناصری که محتوی است بر
 جزایا و در قیامت که کورستان دهم تمام آن مقارن باشد
 حکومت بن حبیبعلیان میر نظام و در کورستان بوجوهری
 گرام و عدو و همجو که اگر عسر و قحطه واقعت است استقبال
 در حدیقه که در پیش هم که برای حضرتین تذکار و بجهت آید
 یاکا و بزم آینه ایمن و نا بر عدو و غدا بیدار بایک
 در حدیقه که در حدیقه ناصری که محتوی بر دقایق است بخت
 کورستان خواهد بود و در قیامت آنچه در این پنج ساله واقعت
 شد بگوشت حسنعلیان و میر نظام و حبیبعلیان میرزای قزوینی
 و زین العابدین خان حسام الملک حاکم که هم شرح احوال دهم
 و هم شرح حکومت ایشان است و باقیه ای تمام از دولت
 که ایشان باقیه ای از آنکه در غیر شرحی دارد و ذکر می خواهد
 رفت از حدیقه و قیامت میخوایم که بجز راسی و بیان واقعتی

شکر کورستان
 میر نظام

طایفه جاف در عهد دوری و حکومت بولاق مریدان دادگاه نهاد
 از آنجا که در کستانه انجمن و با فوج قلم کرستانش با جماعت
 مأمورین میرا برتیب شریک و بان را نیز از وزارت طایفه جاف کورستان
 بدست را بکفایت میرزا با و سخنانی بهر مرحوم میرزا فیض قورکری
 که طایفه در کورستان و در دست قلم در دست کفایت توفیق خود برای
 تحقیقات و رسیدن به بعضی علوم ایلی و دیوانه علیه را ترتیب و
 دین را در حدیث ترتیب طایفه مرحوم قایم مقام را که از آنجا دانش بویست
 دیوانه را منصرف نموبرای هر یک از بولاق کرستان حاکمی
 سین و مامور بدست در این موقع که به حکومت حسنقلی میر
 بولاق میرزا شای جاف که منسوب و فخر دلی و جرب امرا و
 دولت شای در اسدبول مجوس و توفیق بود و در تاسیا رکعت در
 را تعلیم و دو کوب برت و کیوانت آمده در آنجا باینجه لباس
 خود را بر حدیث کرستان و میان طایفه جاف رسانیده
 ادبی و دولت ایران به خط اقامت و در کسی که با جرات عثمانی دارند
 من تخی و اسان در اینجه خاک که در است علیه بهر نظام اید و
 این نظام نیز به جمیع بولاق و سرحدات خراج کرستان این نظام در
 صلا و فقه حسنقلی خان محمود پاشای جاف کرده ابد و ابد و مکره بعد

آخری توطئه سرداران کرستان بناد بهر نظام آورد و بهر دست
 و تعبیه و از سرحدات دولت علیه سرحد واران تا بکارت بدیده
 نمود و تاجی در از دست به خام سینان سر تپ و سایر مأمورین بایت
 زید و منی راج کراف نمولن را از این نظام که یکیش خود چه به فخر خوش
 محمود بهر تفریق و جمیع این تاج کراف مامورین را این نظام در دست
 دله و این طایفه ضرری بدولت دارد و با در و این مامورین در حدیث
 کرستان توفیق بعد محمود پاشا بسبب سخت گیری این نظام
 و بهر بنا منسده حرات شای و اسدبول جرب توفیق
 بهر در کسکه میرزا مادی خال وزیر جاف که در از دست در
 خیرت به با کمال حسن و یک نصف شتر در بایت کرستان بولاق
 آورد و این نظام نظریه پاک طینت و کسکی خلوت که در دست دولت
 تا به میرزا یونس میرزا و بان را به پیشگاه می و در دست و کورستان
 برقرار و از در امورات مبوط اید و خود حکومت و دست کرستان
 بهر توفیق بود و از او وضع میرزا صادق خال سنی با شای عوف
 و مامورین کرستان جرات خود را بهر خال وانی حکومت به
 به کبر خال شرف ملک و حکومت نظریه بهر توفیق خان و در توفیق
 نظریه حکومت بهر سنج را با نظام میرزا و اسدبولان بهر

بجری برای کشی ایالت کاشان که انوشیروان میرزا بنیاد
 که در جانب این نظام در آنجا بود و در آن زمان که
 بهین چنین خلعت و وزیر به آن وزیر پاک بدم بر حسب امر فرمود
 گردید که بعد از این زمان بهر یک از آن که ملک می باشد
 و کسی که در دولت بود و در هیچ فرقه و کشتی که آن واقع است نزول فرمود
 وکیل الدوله میرزا شایانی که در این زمان که بعلی آمد و بعد از آن
 توقف بطرف قصد روان شدیم و انوشیروان میرزا بنیاد الدوله
 و جمیع عیان و شراف و علمای کسبه و تجار و اهل دوله ای که در آن
 به استقبال شتافتند مقدم سپید نظام را در کمال شفقت و مروت پذیر
 پیش از حرکت سپید نظام در مسجد وادو که در آن کی در روزی که
 حج کشی را با خود توفیق کرده علم غفیان بر آن فرستاد و امر بنیاد الدوله
 مختصر که بعد از رسیدن این نظام اهل قیستان که می آمد و فرمود
 نموده که در آن توقف نماید و در آن روزی که در آن شهر که بود
 باشند و او و خان در رسیدن این حکم تزلزل گشته و در آن حال
 به امر الدوله و بختور میر نظام آمده و در روز و در سپید نظام خبر که که
 بود و بختی به آن نزد هم شهر بهیچ اولی شهر که کاشان و غیره حکومت
 نزل نمود و در تمام استقبال و کثرت تا شایان بهر حدیه به بود

چهارم

حیرت بود این که همیشه حاضر حضور بودم خیال داشتم بویا و در زمان
 و اوقات و حرکات این امیر که بهر تحریر و در آمد و در غریب روزی که
 چون نظر کردم سسوی بهمان وقت که آمد و شد و یک روز که آن
 روز در عین آن روز که به آن شدم و به در بطور اجمال فرمود که باین
 فرمود که به آن روز که به آن شدم و به در بطور اجمال فرمود که باین
 رسید و بعضی که در آن وقت که به آن شدم و به در بطور اجمال فرمود که باین
 بعد از آن که به آن شدم و به در بطور اجمال فرمود که باین
 در رسید که ششم سلام است از دوام تمامی در میان و توپچی
 و موزیکایی و دیگران که به آن شدم و به در بطور اجمال فرمود که باین
 یک طرفه است و شهر را که آن در بر و جوان و میان تا لا در در گذشت
 حاج ظهیر الملک امیر تومان جمعی که در تربت و سرانجام نامور و
 که کاشان و جسد و لا در نام یافتند برده متعالی اعیان و طایفه
 شاه که خیلی بزرگ بود و بر روی آن کشید و او در ده که کشیدند
 انصار و از آن سده که بهر طرف و الدوله با لباس سی نزد امیر نظام
 طول کشید و در باقی در اوطاق خسروست بنا نهادند که در این
 مرتبه برده از روی مثال بر و شد و میر نظام تعظیم و کرم را چنانکه رسم
 جاری است بجای آورد و پس از آن در یک است مثال جاری کردند

بعد از آن یک کجای قیامت که از هر یک چهار نفر دیگر بر و خوشی و خوشی
 از هر حضور داشته بعد از صرف یک قیامت چنانچه سبب شربت
 و اهل طرب فکر کرده از هر چهل شربت و از هر کوزه ماکولات
 سزاوارچنان مجلسی شمع آورده خوانند و صدا بر آید و در قاص
 برقص شول ش تا رزق چلی بنابر آن خود در این مجلس قریب بود
 چنانچه لاله و دیو و کوب و غیره افزوده بودند و بعد از آن بر و چلی
 هر کس هر چه بلی بود میگوشت آنرا بر نای خان که میگوشت سحر
 بود در صد شسته سایرین در شش کوبته پیر و صد شش
 کرد شش پاره دست و پاره مد بوش آنرا بر آن مجلس شسته
 که در این مجلس بر عود و سرش بر طبل چند نایانند چون سر نای
 پاره نای بر آید و نای شد با جازه آنرا بر نای و نایان
 فرستادیم و در آن حاضر شدند و آن هر چه بود و شش و شش
 سعادت بیایند تا شش نمود و جانی سلامت بر و در طفل
 در سن ده سالگی ر قاص این مجلس بعد از آن نای که در آنجا
 بودی بود خوب بر قاصید و قاصید اهل مجلس همه با و شد
 او هم از آن زمان در این نیکو دکانی از بد جاده بناد بر بنده
 و در آن زمان نیزیت و ساعت پنج با طایفه شام چیده بودند

نیم

رشتیم سفره خلی مقصی و زبانی کسره بعد از صرف شام بعد از آن
 یک صندلی در میان چار و کن روض آب که نشسته در آنجا نشستم
 صرف قیامت و قهره شمس با را که در خوش رجعت کردیم بدو نشسته
 است و یکم بعد از آن فریضه بخور سیر نظام رفته تا طلعه صفا و لاله
 و غیر الکف و جگر دیکر لاله و دیر را سیر سحر دیوان و در حاکم
 و حضرت میر نظام تشریف جسته مساوی آن شمس دیوانه عدلیه
 با عرافین اهل کات قریب پنج و در روضه بعد از آن میر نظام نای
 با طبله همه جواب هر یک را فریضه لاله و با یکی در نواز شست
 حضور در شسته عرافین جواب می گوشتیم و در میر سیر سیر
 افغان که نایب میگویند افغان بود و اکنون در کرات نایب
 و در شهر و در شهرت با جازه و میر نظام آمد و نشست با خان و میر
 و جمیع کتاخری و دوی و ایرانی و دوی بخور میر نظام آمد و میر
 محبت و میر با که در نه نیست آنرا پسند طبع و میر نظام در آنجا
 آن حسن کسب لاله و لاله یک نای آنرا را معزیه کردند پس در
 شیرینی دقین در شش نشسته و در شش سیر سیر نیز رفتند که میرود
 افغان که قریب ساعت دیگر و حضور میر نظام نشسته و این
 نیم خوب و کجا به نهایت در دکان لاله و مقصی او به وقت تفریح

قیام میزبان باشد بعد از رخت سرد در بند و در حضرت میر نظام خان
 بنو ب ماند و خبر بودیم میر نظام روزی چون سایه یارینان
 فیض ابد کجاست و اخلاص میسر میکند شبای نرساعت شش
 نشیند و در این بخت نسبت به بند حسن فنی صبر فرموده اند و در
 انکسار خدمت و غیره از سایر چاکران حیرت برآورد و بدین ترتیب
 محض میفرمایند که باید انچه را و آید اعتبار و در بیان انچه
 است از نرساعت بنو ب ماند و خبر با زود نواب
 جلال الدین میرزا رفته روز جمعه ۲۳ صبح علی زهرا
 نظام بجهت تشریف برده و در طبع و قیام از حمام برودند
 قدری در بیان حیات به روی صندلی نشسته به تفریح مشغول گشته
 بعد از ظهر به باغ و کشت که در بنای مای مردم محمد علی میرزا است
 تشریف فرستند صبا و الدوله و طبرکات که با وی آمدند و در
 خانه آن میرزا علی نقی و غیره قیام گشته و در کباب بوم جلیل
 میرزا و آقا جان سلطان میرزا که مجلس گفتگوی دلای با هم شدند
 در ساعت بنو ب ماند و در دست نفر و ارکله با خوانین و کزبان
 کوکله اول خوانین حضور میر نظام شرفیاب شد بعد میر نظام
 به خطه سان دیدن نوار تشریف بردند این روایت نفر و ارکله

و بعد از حضور میر نظام آمد و کشت میر نظام در کجای کجای حاکم
 بعد از زبانی برادرش شخص و منزلت میر نظام تا زنده
 در انچه بطرف شهر خدمت فرمودند انچه ضعیف و الدوله با میر
 در کجاست نشسته بند و و کیر الدوله و کجاست نشسته بند
 شهر دانییم روز شنبه ۲۳ بعد از زلای و کجاست
 خداوند کجاست خبر ملک به بدین آقا میرزا مادی فی انچه
 آقا میفرمودند که آقا و در انچه هم بر سر هم آقا ابراهیم که جوان گشته
 و در ظهور بجای آقا و در نظر دیگر در نمایان ایشان که بعد از ظهر
 جای و دهمین کار و وفای ترتیب کردند میفرمودند که خبر
 و در وفای بنو ب ماند و در نمایان بنو ب ماند و در دست
 بقا نرساعت میر نظام رفته و نمایان بنو ب ماند و در دست
 که به هر طریقی است در بیس و در انچه نه عدیه به بهر دست و در بیس
 و در دست آمد و در بیس و انچه که به میر نظام میرزا و در بیس
 در خطه نموده کی کی را جواب میفرمودند که در دست و در بیس
 خواندن و جواب در دست و در دست و در دست و در دست
 این نشسته و حق این است امروز در کجاست در بیس و در دست
 نیست به بیس نوع طقت و قیام رسیدگی و تحقیقات در

ادب و رحمت و کرامت از شب رفته موجب دعوت
بجزای عید المحدثان جزای فیتیم اجزای مجلس (افغانی)
(میرزا نادی خان) (آقا میرزا تقی خان) (میرزا علی قزوینی)
کردستان (غلام حسین خان) مرتب فراق (رسیده)
و قیام (میرزا شیخ) (آقا آبراهیم و فرزند) (فریاد)
(عزت الله پیک) و در که جلال است و برای بر طبعی الهام
(میرزا خرم) علی محمد خان جزای مجلس رسیده و میرزا
ترتیب و در محبت بیاری کشیده و در اهل طرب هم
تشریف داشته برای تشریفات که نماز و بات هم در آن
بود و ساعت پنج هر که کاری داشت میفرستادند و صرف کرده
و نیز با هم رحمت نمودیم

روز دوشنبه ۲۵ صبح زودی بجام رفته نماز را نزد
مقام ادا کردیم و ساعت از طلوع که شب گذشته از
بیرون تشریف بجهت ضیاء الدوله و میرزا ملکک حسینی و
بزرگان در کباب پخت و در این نظام با وقت بسیار
دید و ملاحظه بنام و تعمیر بنام که در عادی پهل کرده بودند
پسند و قبول و طربشان و فلک یک ساعت لغو و ماند

رحمت

مرحمت کردند و از نزد شب بجهت عافیه و خوشی جمع نمودیم از حضور
روز دوشنبه ۲۶ صبح که از خواب بیدار گشته پس از
خزیده چون روز روشن پست دولتی بود و خبر شنول شده و دعوت
از شب گذشته علی الاصل تکرار کردیم شب تب شدیدی بود
و میرزا نظام عارض شده بود بر خلاف عادت در در وقت و
شب خوابیده تا این حالت تب جمع کاخ حاجت که حد فز
میرزا از صبح تا شب شنول و روشن آنها بودیم و همه ما ملاحظه نمودیم
کردند این نوع حرکات از قوه جمیع آدم جمیع انزاجی هم نیست
خبر این بزرگ با صبر و وقت و تقاضای خرمه

روز چهارشنبه ۲۷ امروز صبح پس از عبادت برود کار و صرف
و قیام بخانه میرزا صادق خشی رفته یک ساعت آنجا وقت نمودیم
برگشتیم بعد از آن محمود و محمود میرزا نظام تشریف بسته و خبر شنول
گشته و شب محمدام صراف از خشت طشت بجهت آقا محمد حسین
صراف و جریمن وستانی در صدر رفته با ناله و پست و کتک
که هر دو پهل مفید در میان یک کس که بزرگی بوده برقت نمود
و در دو کار کار و آنرا که به بالای کار و آنرا که بایر
آن که بسته بود و در ضیاء الدوله ای کشند و در بلا به پائین

بیش زود چون غبار الدوله از این کیفیت مطلع گردید برای زلزله
استاده اند و شایسته شوقی چو پ زدن که ترغیب داشت زه کی کرد
ز زلزله فروم جسته می کشته چا برای شفقت اطراف و در کوه
میرنگش ایرضا م بودا پیشه دست و فراموشی ترغیب از زلزله
باع کوه صحرای کالیس زشت غلظت بر دهنم او را ز دست
پیشنه دست و فراموشی ترغیب از زلزله و کوه را میرضا م بودا
ش ترغیب شفقت کوه صحرای کالیس زشت غلظت بر دهنم او را ز دست
که در واقع حق لطیف ایرضا م بودا ز کوه غلظت بر دهنم او را ز دست
نسبت با دل کینه کوهان زلزله که زلزله و دوزخ در دست
ایرضا م بودا و این است که چنان مردم فاطمه زلزله کوه ایرضا م
به زلزله و مرگ است و خود او را که با دست تقدیر کوهان است
امروز از صبح تا شب ایرضا م بودا ترغیب ترغیب ترغیب ترغیب
روز جمعه ۲۹ ایرضا م بودا ترغیب ترغیب ترغیب ترغیب
جزای ایرضا م بودا ترغیب ترغیب ترغیب ترغیب
در حمام بروی آن نه باغ رختندش بر نه سبب الدوله و در حمام
و کوه الدوله و غیره که جمعی دیگر هم در حمام حیدر خان جزای
نمایند صلی ترتیب داده بودند که در غروب آفتاب ایرضا م

در آنجا

در آنجا بسر برده بعد رحلت بزرگوار
روز شنبه پنج جمیع زودنی بر نه سبب الدوله و در حمام
بعد از رحلت ترغیب ترغیب ایرضا م بودا ترغیب ترغیب
امروز در کوه شایسته شوقی چو پ زدن که ترغیب داشت زه کی کرد
ترغیب شفقت کوه صحرای کالیس زشت غلظت بر دهنم او را ز دست
نسبت با دل کینه کوهان زلزله که زلزله و دوزخ در دست
ایرضا م بودا و این است که چنان مردم فاطمه زلزله کوه ایرضا م
به زلزله و مرگ است و خود او را که با دست تقدیر کوهان است
امروز از صبح تا شب ایرضا م بودا ترغیب ترغیب ترغیب ترغیب
روز جمعه ۲۹ ایرضا م بودا ترغیب ترغیب ترغیب ترغیب
جزای ایرضا م بودا ترغیب ترغیب ترغیب ترغیب
در حمام بروی آن نه باغ رختندش بر نه سبب الدوله و در حمام
و کوه الدوله و غیره که جمعی دیگر هم در حمام حیدر خان جزای
نمایند صلی ترتیب داده بودند که در غروب آفتاب ایرضا م

میرزا محمد در آنجا که کشتی نشسته بود در آنجا که بعد از این علم الی وایت
رید که سیصد نفره است بمی در آن قطره را در خانه اسحاق میرزا باقی بجا
عادل و لایق از بعد از حضور میرزا محمد باقی بجا آنجا که حضور

[illegible]

مقدم باشد
دوازده شنبه با هر روز روز دوازده کون باشد
در تریست و جب قاعده ستمه در وضع تمام تحریر شده و این نظام
پیش از این امر با زحمت و ترفیع بعد از آنکه در آنجا و آنجا و آنجا
این که در آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا
که نشسته بود و ای در آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا
بای بسیار باشد و در آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا
تغیر آن که در آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا
لاخ که باین بسیار عاقل است و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا و آنجا

قصہ

تصل بن سبزه نه است بعد از زهبت از سر بهانه و صرف زمان را نظیر
یک صفت در تب رفته متوالی تحریر بعد از این فرج ضلالت را بگویند
که بی در قوه اهدای است

[illegible][illegible]

عبادت پروردگار متعال شدیم پس از صرف یک دقان از خمر
ایستادیم رفته خمر بر داشتیم و در پیش زلف سپرده و قیام نگذاشتیم
خان خانان میرزا علی نقی گزینیس که سنان در میان بیاض
حکومت است که قوم از فتنه سپیدالد و ترغیب آورد که خمر خفه
این باد و شادی کوتاه است و جواب عرض کردم هر چه
در حالت سازنی اندام است و در شریف تو بهای
کس کوایت باز خمر خفه و الاغ علی کوتاه است که عرض
کردم که تو بی پسندی تیرده خمار این بولی و جواب
برای تفریح خاطر ایستادیم و در موقع مناسبی عرض کردم امروز بفرمایم
و باده تا لاین که شکر از خمر و بطریق شوقی فرمودند از باده
برای شما باده تمام کرده و بجهت شما خواهد فرستاد اگر چه بطریق طلب
این مطلب از خمر و ملی مقدار این بیان حسب تدبیر و در شان
در رسید همان نوع که ایستادیم از خمر باده شالی آوردند و موقع
نقده که به منایب ایستادیم مقدار دفا دخیل باعث تفریح در شان
شایسته ایستادیم بر سر پادشاهیه آن امر از خمر باده آوردند
و برای زنده نگه داشتن شادمانی فرستادند و رفته عرض نکردند
بجای آمده و این موقع ایستادیم و باده شایسته را در اختیار

11

از خلعت حبس داده اند ، و امروز خدیو یک حبس داده و یک قطعه شربت
نظر آورده و هم خدایا زنده که نمود و این روز را میبایست
اکنون که گشته است بخت سعادتمند را
ای زجران تو نیز شراب کسب یار
باید شکست تو بر بقایای بر دور
باید گشاید داده علی غم روزگار
مطرب قصاص کن ز کجایان
تا من به بارگاه خطر نام جویم
برخا غم غم حبسیده غرای بی نظیر
مطرب قصاص کن سحر عالی است بر شاه
بر قطعی از زخم صانع درازان
آن گشته است نسیم آید بلبل دل
زبان که گمانست بر دوش کوه کوه
از بس بدای او بر نفسش شتر
کان باخت است جو دوی گئی که
موشع این قطعه را باب معرفت
و مطلع نمای قطعه مذکور بخش
برجبل میرف نام آنکه از بخش
خدیو که کمال فصاحت بیان کم

همه ج خوش دارم خرم قسم
 زیر کلاه است شربت رها نه
 ای کجاست بر من دای طبع دوری
 کار و زبانه هر خطم کمر و دور
 میز و مرقه ای که معرفت
 رسیده کمال تو کرده ای کسا
 که نظم کلمات زبان تو قاعده است
 بنیان نظم هم زبان می استوار
 که میزد و بشا گفت ز بجای است
 لی جان حیرت است ای میزبان
 میسج غیب چه نظم تو از طبع
 کوی روان شده است در لبر زبانا
 که هست بکفر تو زبانه را بگری
 یکی دهنی و یکی در گشتی جواد
 زبانه زبان است نظم من
 هر جا دیشب صفت بکنه بخار
 بود غیب کلمه نوی ای کسیر
 از خون زخم خور خود کر کن کار
 میسم غم خوش و دمه بکفر
 بروی صغیرا همه دم یک کار
 تیر و خوی گوی و پلاس و دریل
 دای که تو نظم با بلبل غیب میار
 من هم خرق و فاسک کشم بچرخ
 دارم کزین بساطت که نشان قرار
 بر باد داده تو بکاک هر ی دفع
 که کشش نشا و شیر آید در
 کسب بساطت نه کمال دان
 کلا فیض و منور و دایم پیشار
 سر دای از بدو رخ زشت و خاکیست
 خدایت شاه کردی دنده دایست
 من هم ز شا هزاره بودم بکشت
 کن بر کفک سانه مرا دوش عجب بار
 شهرزاده بزرگ افروشدان که داد
 دارم زب زبمن و خود چون پندار

ازین

از برق غم شادان بش معرکه
 از باد کز کوه نشانش بکاردار
 شیر کفک زخف کند جای گنم
 کاه زمین زیم کشد خوش در گنم
 انصاف و اطمینان از الف بند
 کش مضرب است با نایا بودفا

ای کسیر یکم با نه جاست
 از برای جلال کشته سریر
 شرمسارم و زانیکه روی ترا
 خوانده ام در جهان بید و غیر
 خجسته زانکه کرده ام تشبیه
 دست زبانش تو با بر طبع
 بعد از خبر خدا نمیداند
 که چو بخشش بگردان قسیر
 خادمان دست کسین و صغیر
 چاکران برت صغیر و کسیر
 نمکشان است کسوت کسین
 عارشان است صفت اکسیر
 باری ای خضر تار عرق صفت
 طرب افرا و لازم انقیر
 شاهزاده چنیا دولت کسیر
 که ندهایش بهشت با نصیر
 غنای دادنده را نه کرم
 بود او بشم و تار او ز حیر
 پیش خود این خیال میکردم
 کرده غارت چو کابل و کشیر
 به یقین تر بخششم آذخ
 قامت عقل مند بود نصیر
 خاکی دادش ل کرمانی
 که براد طغذ زان شد نصیر
 آخر کار کشت شد بر من
 عرقش از کفقه تم باغ نصیر

انقضی است برده رسو کرد این جنبه وجود با توفیر
 یعنی نرسیده ایگان کمال که پیش زاده نشد نظیر
 در میان من او سیر و نه داری کن یا اسیر کبر
 باید بقلعتم نه کشیری با تمام زشتی را در کجاست
 زود بکشیم سحر میر نظام من شریف بجام برده بعد از
 جام باغ محمد علی میرزا شرفه انخواب رفت در انعام بر برد
 میر علی خان و داد و دهان کله بر سید و چاه و مار کله بر سید میر نظام
 امروزشهر آمدند در باغ این بهشت اجتماع شریف بخت کشتند
 در واقع این این جمیع در حجب امور است غریبه روزگار بود یکس
 خیال نیکو داشت این بهشت که این طایفه بر آفریده بودند این
 نوع چون خوریزی خواستش شود
 رزقش به هم امروزمیر نظام قدری کسالت مزاج داشتند شاد و قیل
 باغ محمد علی میرزا داشتند این باغ در دهوی عمارت کلویی است
 حقیقت هر دو بهین عمارت است چون در این باغ کار است
 اسم برده بشود لازم است شری از آن نگاه داشته شود این باغ شکر
 بر یک عمارت جلی علی درین عمارت دارای یک تالار بزرگ
 ذرع و طول عرض و ذرع ارتفاع در شانین این تالار جلی

در کمال

از کس که مرد است کرده اند در بین شاه نشین ارس است چنانچه
 جنبین این تالار را در دهت جنب برادر اوقاف قلعه
 شش ذرع طول و سه ذرع عرض دارد و در بالای دین را بر
 و این اطفا با فانی مستد و کشته اند این عمارت در ده
 یکی در این طرفه سید و بر جلال محرقی نظر میکند که تخمین است
 پنج ذرع و سجد و ذرع عرض دارد و یکده و یکس میل باغ
 نظر میکند که طول دین باغ ذرع عرض آن ذرع این باغ
 در اول تا آخر مشیعت کله کلن کلن است و در هر کفنی خایه ها
 مستد و در دهانه هر پیل کل در شکار و در باغین دین موجود است
 و در باغین این باغ در مقابل عمارت سرده با شکرهای ساخته اند
 و خیلی بای عالی است چمن مرحوم میرزا پسر عیسی است فحش
 قبا ران با نماده شکر است باغ محمد علی میرزا در باغ یکم دارد
 در دست دست چهار این باغ و عمارت با نماده سید
 امروزمیر نظام در باغ مجلس شوری را شکر می اند که اجزای این س
 اینها بودند (رضی الله عنه) (طیبه لک) (رحمی کل الله) (رحمی کل الله)
 (پاشا خان) (رفان خان) (میرزا علی شکر زبیر)
 (رحمی محمد صالح خان کارکنار) (سند و قایل کارکنار) (سنگین کارکنار)

توراد

این سوخته سراج اموات طایفه کله و در آنجا بود بر یک درخت
 مجلسی برپا می نمودند و بیان نمودند این نظام چه چیز است
 نظر نمودند و اصل منظورش این بود خیالات این جمع را بداند
 و الا آنچه خودشان در خاطر داشتند این اشخاص را نا بیان نمودند
 مجلسیان با آن سید و کاتبان رسید روز یکشنبه ششم بعد از
 ادای فریضه بادت سید و کاتبان این نظام مشرف گشتند و بهر منزل
 شایم این نظام هموم خوانین و کدهایان طایفه کله را احضار فرمودند
 همه خوانین و کدهایان بیست و پنج نفر حاضر شدند و این نظام
 شرفیاب شد و این نظام از این آمدن متفرک گشت و کمال وقت
 قلب به درج می نمود و بهر چند نظر از فرشتان کلومی که می بود
 این مجلس و قید آنها نمود و فوراً نصرت و کفر از خوانین کله و دروسای
 طایفه معزوره را گرفت و مجلس برپا نمود و قید بر آنها نهاد و یک نفر از
 اشخاص آن طایفه دستیار شد و دست بر آورده این نظام حکم می داد
 فرمود و در میان توغاه دارالدله در آن مجلس می نشستند
 با همی پس روز که شاری و تنبیه دوسای کله ولایت کرمان
 کمال نظم می نمود قریب پست روز که از قید دوسای کله سرباز
 شد همین در علم او شرافت و کرامت آن شفاعت و عفو جرم

آنها بود

آنها نزد این نظام آمده شفاعت ایشان قبول بعد از اطمینان از نظریه
 در ساندن ایالت دیوانی فرستادند این نظام محسب برین آنها را
 خلعت و انعام داده نهایت اشعار و سپید واری میان طایفه
 سر جفت نمودند چون در تمام حکومت کله از خاندان و کله
 حکام کله متفرع و رضا قلیان و محمد علیان پسران مرحوم نین هان
 خان که سالها حکومت کله را آنها بودند و آنها را محسب این بطن برده
 و رضا قلیان هم در آنجا و داغ زندگانی را کرد و محمد علیان بعد از فوت
 برادرش میان طایفه برگشته بود این نظام محسب جای این را بود
 محمد علیان را با جازده ادبای دولت حکومت کله منصوب و او را
 و سب و کردار و بهر حکمتش فرستاد و عمو امانی و طوایف
 که در آنجا ازین راهت این نظام متشکک و سرور گردیدند و این
 نظام خبر خوشی داشت با نده و شیش امانی آنها این نظام دادند این نظام
 که در آنجا علی کله خان مشرف الکات امیر بهمنیه و سب امانی و نظام
 آن صفحات محمد و ش را بید و ن توقف و امانی با نسیل جمعی نصفه
 روان شد و این در قیام تدقیق با نسیل جمعی نصفه را این نظام
 داد و این نظام نظر بر این داشت است او را که را که آنها قریب
 سال در شرف الکات منصب کرده و تصرف و بودند آنها از خارج

انکوبه و تپسین و بنا واقع کردن را بخانه زید و دل آب و درجه های
 چار و در طرف جدول بر پاست در اشیای طبع کبر سکه و جاس
 بسیار مصلحت باشد که مشق است بر شش چار و یک جام و یک طوطی
 و چار طوطی و یک پادشاهی تریب صدها در آنجا و ای آن بسته
 شود با درجه دو که این از یک نیز در طرف شرق در یک سکه و این عبارت
 دایره بعد از آنکه در باز چار و دو که این از درجه غرب و طلوع است
 و در این حایره ای که بسته ای چار و دو که عرض آن بیشتر در
 شرح و طول آن نیم فرسخ باشد در کنار هر دو ای یعنی چار و دو
 و چهار و درخت شتر و غیر شتر و سبزه و در بزرگ و در در کشته و آب
 در در طایفه ای که در شمای ملک در زیر زمین از در طایفه چار و دو
 برای حایره کرده بود که اکنون چار و دو ای که مصلحت و در این
 درجه های آن در پای در افق و طایفه در شمای مریخ و سهند ام
 کان لم یکن قنیا نه کورا بنای دیگر که در غرب و در این
 از تابش آفتاب این نظام در قصر و حایره است حایره و حایره
 حکومتی شهر که این مان بر طایفه ایاء الله و در معاریضی چار و دو
 متجاوز از هفت هزار و در این تغییر است و در این نظام که یکینا بر پنج
 این نشان منظره و در واقع این صورت این نظام می تواند باشد

حایره است حایره و حایره است شهر غرب و در این شهر و در
 حایره ای که در شهر است یکینا بر طایفه ایاء الله و در معاریضی چار و دو
 از در طایفه ای که در شمای ملک در زیر زمین از در طایفه چار و دو
 و چار طوطی و یک پادشاهی تریب صدها در آنجا و ای آن بسته
 شود با درجه دو که این از یک نیز در طرف شرق در یک سکه و این عبارت
 دایره بعد از آنکه در باز چار و دو که این از درجه غرب و طلوع است
 و در این حایره ای که بسته ای چار و دو که عرض آن بیشتر در
 شرح و طول آن نیم فرسخ باشد در کنار هر دو ای یعنی چار و دو
 و چهار و درخت شتر و غیر شتر و سبزه و در بزرگ و در در کشته و آب
 در در طایفه ای که در شمای ملک در زیر زمین از در طایفه چار و دو
 برای حایره کرده بود که اکنون چار و دو ای که مصلحت و در این
 درجه های آن در پای در افق و طایفه در شمای مریخ و سهند ام
 کان لم یکن قنیا نه کورا بنای دیگر که در غرب و در این
 از تابش آفتاب این نظام در قصر و حایره است حایره و حایره
 حکومتی شهر که این مان بر طایفه ایاء الله و در معاریضی چار و دو
 متجاوز از هفت هزار و در این تغییر است و در این نظام که یکینا بر پنج
 این نشان منظره و در واقع این صورت این نظام می تواند باشد

برایم و عین این جمله که بود چنانکه از این جهت باستانی که یکم
 نمازگاه و کارهای محرق بود که یک دلق فو قاعه در این کارها
 قهرسکونت یک ساعت بود و آنجا قیام نماز و سحر بود و فریاد
 برای حرف نماز و حضور این نظام فخرش نه حرف نماز و حضور
 این نمازگاه بر سر کوه مشهور است که در هر روز این دایره را
 انوار بسیار در این محرابی را ترکیب ساخته ساخته بعد از که در
 سحرستان در این برف عابری و تیردین و برفستان که
 کم کم خورشید در این برف این موقع به زمین می افتد
 در این نقطه در بند است که در بند چرخش مشهور است و
 شاهنشاهی که یکی از سده طین به جهت در این بعد از شست
 از قبال پاشی سر سحر چنانکه پاشی که تیره و تار که در
 و بهر نام و مقام آنکه بود که در قهرمان خود در این نقطه که
 با چهار هزار نامی در این در بند بر این پایه های چرخش که
 بین در بند با سیم و است این کار کرده چرخش در وقت خشم رفته
 در روز روز کارگاه بر آورده چرخش هر یکی از این سیمستان
 که یکم که می بین چند آتش بنیخ محال است هرگاه شخص در بند در
 در این لحظه که در سیه که در این حرکت نوری در بند قرار دارد

در این

در قریب این موقع در این است هرگز بر درخت چینه است در این
 آنرا اجسام با جزئی میزنند و این چینه در تابستان در
 فصل اول در روزی و ده صبح و شام میجو شد و آب آن بعد
 در سیاب گردان جاری در دایره می کرد و بعد از آن خشک شود
 که در این در طرب دایره می نماند و عقده و سینه جگر که در این
 در این محراب است و آب آن صبح و شام در بند در است و
 این که اگر در این صند با سیم جریه جز در مردمان که در این
 و به سینه آن چیست مع الفقه بعد از صرف نماز در شام در
 قیام سره در ج است که در قیام که در اینجا چرخش است این
 نمازگاه به یکباره تعلق بود و در اینجا تا منزل راه و این سیمستان
 که در در این شب سخت در در در است هر حالت که بود که
 خورشید این راه را می نمودیم در ساعت بنوب اند و در در
 سره در ج شدیم در این دایره کار و بهر ای سبزی که
 که در این کارهای شایسته و جاسس صفوی است و برای در در در این
 چنانکه بحث آنکه است

روز دوشنبه سوم شهریور المظفر از اول خرداد آفتاب بهر
 این نظام مشرف شد که در ساعات که در این سیمستان

رحمت فرمود این که که این دهنه در اینجا است که کوه مشهور است
 در دامن این کوه یک سنگ سفیدی در پیشتر از صده خردار وزن دارد
 و چهار دانگ ده با خطه ابر این بید در مهر رخن کرده بعد که در دانه
 کرده اند چون با نرسیده است صاحب نذر کشد که سنگ است
 این حرف شنیده است به خطه است و این حرف شنیده است این ابر این که
 دهنه در اینجا است در مجوز است در جل این کوه و چهار دانگ و یک
 که در قرار تولد این ابر این ابر است فرسنگ طول آن است و
 فریب نیم فرسنگ عرض دارد و غلب این عکس و عکس این ابر
 قدش این است بعضی از آن در پیشتر از نرسیده است در مجوز
 این عکس که در است از مغرب شرق کشیده شده و طرف غرب این
 از طرف مغرب معروف است که (در سنگ) پیشتر از ابر درون
 و سکون دارد و تخمین هم و سکون کاف و طرف شرقش معروف است
 و سنگ آنرا هم در است این که قلعه این است و در برده
 و (یکان) مرتفع و در ابر و چهار دانگ و یک و در است و کند
 و جهت من بعد از این نظام بعد از مد خطه آن روان و دهنه
 بطرف منزل روان شده و در قلعه این است که در
 مورد رحمت نذر و این کل شیخ محمد این نام آدم بخان کتبت نظام

کلین

کلین در این است بر جاف به هم می کشد هر دو نفسی که به کشد
 این نظام شرف نذر و این در سر این رسیدیم حسین
 بر پنج کلمه که در این باب به سید نفیر نرسیده است و در نذر
 باقی است این نظام که در این نظام به نرسیده است و در نذر
 و افراد آن در نذر که در نذر نرسیده است و در نذر
 تا تقریب سر این باب رسیدیم و در نذر نرسیده است و در نذر
 این نظام به نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر
 و این فرموده در این نظام به نرسیده است و در نذر
 و در نذر نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر

که نذر نرسیده است

و در نذر نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر
 آمد و بر صندلی نشست نذر و در نذر نرسیده است و در نذر
 نذر نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر
 نذر نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر
 و این نظام به نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر
 به نذر نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر
 حضور او را که نذر نرسیده است و در نذر نرسیده است و در نذر

بنامه که چنین بناید دلیل بر عظمت و کرامت و جلال و تعالی
است و در اینجا برده
در چهارشنبه پنجم شربان صبحی امروز جماعت تشریف بحد در حمام
آمدند و حضرت شاهزاده صاحب شرف بخدمت آمدند و حضرت
خداوند شهنشاه در حلقه تحصیل نمایی کرده بطرف فیض روان شد
ایضا نظام تا بعد از عصر تشریفات مشغول بود فیض عظمی که در شب
طایفه به جان است امروز بجنود امیر نظام مشرف شد و از اسات
فرمود که در طایفه به جان تفریح و تفرقه شد که همه از این
روزی شب ششم شربان صبحی امیر نظام به نزدیک سر باز خانه
گشت از راه کوه بکریزای مرید الله و از اینجا بکلم دولت باز آمد
تشریف بردند یک کشته سر باز در جلوه باز خانه صف کشید و کلام
نظمی طایفه امیر نظام از همه آهنگارها جوابی فرمود بعد از
سر باز تشریف برده و یک سر باز در محل فرستاده شد و
حکم و دستور و نظر است از دهانه شرقی آن رودخانه الله که
در دروازه بزرگ سوگواری شرقی و دو کیلتری است این سر باز خانه
مشکل است بر چهل حجره خفای و دو فانی سر باز نشین و چهار برج
طایفه و از کلام از آن حجره است در دهانه و در دهانه آن فرود

و از ده جاده که مذهب بن گوشت مان این بر بازماند که در این
 آفاق و اقصا دولت ندارد مگر در جایی است و در آنجا بدست تعمیر و بزرگ
 دارد و برین مقام حکم بهترین فرستاده بعد از بدوید بر بازمانده از این مقام
 خواب برین مرتبه تشریف برده و میگوید این قصر در زمانهای مشهور و بزرگ
 و در واقع در زمانهای محکوم و زکاء بوده و بعد از آن با سنگ کعبه که با
 و حیات بسیار بزرگی که تکیه بر قریه و با قصد قدم عرض دارد و آثار
 و دیوار آن باقیست و این قصر تشریف بر حجرات و محراب بسیار
 قصر و طرف مشرق است و در طرف شمال قصر بسیار صده قدم
 بازمانده ای محراب است که خیلی نیست و معلوم نیست در اصل چه بوده
 و باقی آن در واقع خرابه و در زیر است یا دیواری که این طین و زیر آن بنا
 چنان حجرات است که در زیر زمین است و همه هم راه دارند و در هر
 این قصر چند کوه بزرگ است که در سنگ کعبه است و در نزدیکی
 این قصر راه آبدار با سنگهای بزرگ محکم ساخته اند و آب در آن
 راه که برای این حالت آورده اند و در جایی این راه آب
 پدید است و تمام میسوزند این راه آب را فرما برای شربین
 ساخته که در آنجا ای آن شر که غنای و بزرگ و دشمنه اند و بزرگ
 حوضی که در آن قصر بوده است آمد و بعد از آن خط این بنا تمام برین مقام

رودخانه هم در آن رودخانه که میگوید مردم است شب را در آنجا میروم
 بپوشانند این منزل را پیش از آنکه بنشیند و در آنجا میروم
 بود و این نظام به خط سبک است او قول نفر صحرای تو نیست
 میراث ما با درخت خرمن در این منزل که گویا خرمن است
 من کبیل آمدند با این نظام همان شرح حال این حاجی حسن که کبیل
 کتاب در شهر دیگر لازم دارد و معتقد به طور احضار می نویسم که در
 وقت فوت حاجی طویل برادرش دادا به این شخص که نزد پدرش بود
 در بقاعت کفایتی که در آنجا بود و قبل از آن که درسی سال داشت
 و در کورک دال کرده وقت پیشتر که آن را با برادر میخواند
 با کشت و بهر حال این بود که جمیع کرامت آن را که کشت و با آن
 که با درخت کفایتی است در آنجا مکتوب است حدیث احداث نماید
 به تقریر رشته تدبیر او را که کشت و با دم الله است خاک است
 برید و او بخت اکنون حاجی عبدالحامد هم برش در جلالت این است
 روز شنبه دم شهرتال از کبیل رسید و حرکت کرد
 راه دایم منزل امروز صحرای رودخانه است و کشتی فرخنده
 و راه خنجر است و بهر حال حاجی که میگوید رسیدیم که
 رکاب راه معروف است و کویب یا رتقی دخی بود به حد است

نزد آن کور

از آن کور با کفایتی که در آنجا بود و سر از بر سر می نامد که رسید
 بقای میگویم آنرا که کشتی میگویند رسیدیم و آنجا برای صرف
 چای در روزه و غذا را میخوردند بودند در حضور این نظام نشسته صرف
 خوار نمودیم بعد از غذا روز شنبه و کلام الله با خط سبک میخواند
 یک ساعت بقرب آمدند (بر پشتی) رسیدیم که کبیل آمدند
 این راه بود و بهر حال آن بود که به دور و دور میروند و میخوانند
 صحرای دشت بر چای در روزه و کلام الله در این درجه در آن
 که کبیل است این منزل را بهر حال این شمس طالع با حاجی
 دید و بهر حال یک نام برادر نیز در این رود و طرأه در آنجا
 که در نزد دست چوب در همان است و باطل در دو بهر دست
 و آذوقه و محتاج بقدر و این لازم است کشته شد حدیث این است
 بیان نام این چوب در آن بر سر کبیل با حاجی است بر سرش
 شخص که کبیل و بقرن بود بهر حال بر طایف ایالت ده
 مینطقه در آن است و او در کفایت که در کبیل است و این است که در کبیل
 زندان و در آنجا که در آنجا بود که در آنجا بود و کفایت
 آنجا در رودخانه و در آنجا که در آنجا بود که در آنجا بود
 و در تحت مکتوب بود که در آنجا بود که در آنجا بود

پیش در دست و خط بعه یافت و در این مقام علی بن
 شرف ملک که از جو بوجب و در یک پستیم یک پیش
 متوجه به خطه نفرضه که بقعه جازو که منور است شرف ملک
 که علی بن علی در روز و قدح است را بنظره میان قدح و بل گویند
 شرف ملک در این وقت در دست بام قدح و پیش خوابیده بود
 و پیری این جماعت را شنید از خانه خواب بر پستیم که نظر فری
 و مهرانان بن ظهور بزرگ شرف ملک در دست بام قدح خوابیده بود
 آن صفرم بجهت شرف ملک که اول چهار نفر در جماعت نه بود
 بقصد قتل شرف ملک که بسته از بام بود و شرف ملک که در خطه
 است و شرف ملک در دم بپایستد یک تیر تفنگ میان برفا که در خطه
 نذر آن چهار نفر متفرق شدند و در نظر بزرگ شرف ملک که در خطه
 چهار چوبین و در خطه شرف ملک که در خطه شرف ملک که در خطه
 جرج و در خطه شرف ملک که در خطه شرف ملک که در خطه
 بقصر مینه نه و این بن کوه و بر خطه مهرانان بر او شرف ملک
 رسید و آن چهاره در دست بام قدح و خطه و بعد از چند وقت
 نو شرف ملک که در این جماعت نیز به چهار چوبین که شرف ملک که در خطه
 در میان جی و خطه بپایستد جماعت چهار چوبین که شرف ملک که در خطه

دارند

فرار کردند و خطه و در یک پستیم خردان از روز به نزدیک هر روز پاره
 بجای شرف ملک آمدند و در یک پستیم که شرف ملک که در خطه
 در دست ملک این چوب که علی و یحیی است و در دست ملک
 که در میان و جازو و علی که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک
 پیر بر با بای که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک
 و دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک
 و در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک
 بقعه به چند پستیم که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک
 چوب که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک که در دست ملک
 بزرگ جازو و میان خطه و خطه و سکونت و در میان خطه و در میان خطه
 این صاحب جازو و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه
 در این نظر که در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه
 به خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه
 و خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه
 که در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه
 تا در این منزل حضرت شیخ علامه این بر حضرت شیخ علامه که در خطه
 طریقت است بخود و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه و در خطه

بر پنداری قوای ما اندام هم سر است هم در میان طاقی که در شده
عزم بر این است هم در اجتناب است طاقی که در اعلی کرد چه در است
در دشت که نشسته بپای طاقی رسیده در میان نیست اندام بر یکسره در میان
در گمان و طوفان نه پای و نه مستم

نهیج راه در خضر که که طاقی که همه جبهه در فرخ است بر برای
تسلیان چون در تپان در تکریم بر این صورت جود زنده در تکریم
است شانه و در کارهای اندام است است به طبع این در فرخ
راه در این بر این است در تکریم جود زنده در تکریم
جود است بر یکسره در است و این است که است بر در جود است
مناجیح در تکریم این طاقی که است که کند و اگر کند در تکریم
بهره در یکسره در است و این است که است بر تکریم این طاقی که در تکریم
نیز تا بر تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم

صفای دشت نه است و است ال برای پانین طاقی و بر تکریم که در تکریم
دولت نه است جود زنده طاقی که در تکریم که در تکریم که در تکریم

اسم ده خانه در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
جود که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم

بیشتر

بیشتر و وقت که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
دانش در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم

چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم

وضع جان این بر این است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
یک بر تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
صاف کرده که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
رسم کرده که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
کرده که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم
چنان است که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم که در تکریم

به جلدت از صاحب که بعد از قدری تفرگرم و در غرض از دسار کردن
 ستمال که در عین آن همه حسن آن بر مردم و جان ما پیدا شود
 بنی بر رفعت و دایم آن را به جلدت بنی به خفیه عین آن برادر
 ز که در غرض از که شخصی هم و که خدا بخش و خفیه شریف عین آن
 است از نه پدید آمدن عین آن بقدره تو فرستادم و در آن
 برادرش را هم تو فرستادم

[illegible]

بر لب دهر است
کی حجت غروب نماند و در دهر است
تا چه بر آید آن به جز اهل محبت و دهر به گدازد و در عارت هر آنجا که
بنا کرد و جوار نمود دست بر لبی که دم
مسافت در بر میگذرد
بخت فرخ و در سیر گشت و طاق کرد و در غلبه و در طاق کرد
تا صبر این شرف و المجد است بنا ای جوار و در دهر و در طاق است
که با دی به که دوست جز به قدر واقع است با کمال انعام و در سیر
تر نشسته و در جوار میخیزد بر لبی که در صحنه انبیا و در طاق
در جوار میخیزد و در دهر و در طاق است

و در فساد این فتنه که است عارست و بگوشتش سر یکند از درندگ دانی
 چنین خوراد و افقهای چنین کرد و شتر بر سینه داشت
 و دیو که است عارست هر دو افق از فتنه مزبور است که بی حد است
 قدم باین تر از فتنه مزبور و بگوشتش عارست شد
 و در تحت ثمره عارست مزبور است با فتنه ناسته شد که خفی خونی
 و نظری روحان الله و صحرای عمر و فتنه است و هر دو است و فتنه
 فتنه که با فتنه رحم بریده الله است و از طرف روحان دکانی این
 با فتنه و افق شد و بر فتنه نظری فتنه افق است
 و رحم بریده الله صحرای و افق فتنه روحان الله با فتنه که فتنه

مربوف و نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت ز آب و نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت ز آب و نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره

نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره

نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره

لح

مربوف و نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت ز آب و نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره

نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره
 نهضت در بهر دو دره و نهضت در بهر دو دره

بجای آن ملک اذاعوا قرآن و اذاعوا آیه ای را که همیشه در
 کوفه بودند وضع این نظام هر یک که میخواستند علم و ادب است
 باشد یک شغال سیوسات در اصدای قبول می کنند و جمع مخرج را که است
 سفره خوانان بهمان و در مخرج کشتن نعمت خوانند در این آبادی باقی
 که یک است در این استراحت توان نمود بعد از صرف نماز حرکت کند در کوفه
 حسین آباد و یک شیر و بان که میستیم این قریه حسین آباد در مخرج موقوف است
 محمد رضا ی در بر پدرش و بان است که در حال حیات خود با چند حاجی که
 در مسافت و غیره به خیرات و برکت قرار که است در مخرج و در مخرج
 بنظر آمدن بخارن خوب بقریه باقی که در مخرج و شب بخیر است در این راه
 شش فرسنگ است این نظام استانی که میخواستند علم و ادب است
 آمد و دیدن در مخرج این نوع تو جرات که این بزرگ بزرگ در مخرج و در مخرج
 و شریفه و شریفه است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 در این مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 این به علم و ادب است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 اولی است و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 تا در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج

فرموده که من به حال در کوفه است همیشه در مخرج و در مخرج و در مخرج
 معین و شریفه است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 این زمان قدری بخود به کلام ای است این نظام آن که میخواستند علم و ادب است
 پذیرای آمده بود مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 خجسته که یک است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 آمد و دیدن که این زمان در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 این چند در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 قرب که یک است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 چهار ساعت بعد از آن در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 قدری این چند در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 برای سرکشی است در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج
 در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج و در مخرج

ش جره و نزاع آنها و بر نظام نخست آن که در هر یک از ایشان اقامه نمود
و برای ایستادگی و تدبیر و انانیت و در این ایام نیز میرزا علی
کرمانی که یکی از نوکرهای صندب در است و بقول نخستین و چهارمین
دوره زندگانی را از او گرفته بود و در هر استیضاح که در این مبدل و امور دیگر
و کما چنان روزی در شهرت میرزا علی و وقت خود میرزا علی و صندب در آن
چهارمین از یک وقت و در هر دو پیشانی از این دو چهره خیزد و
بدولت رسید صندب بطاعت میرزا علی و آن خان صندب را بجای او
با میرزا علی و بیست و نه بکارت آن که کما چنان روزی و حضرت میرزا علی
موقت بعد از آن و نه را بدین ترتیب تحصیل کرده در سادات اعظم
از اهل این شهر و بیست و نه از امرای هر محبت و با و در هر یک از
در کباب اعظم و از اهل این شهر و بطهران هر محبت که بود با یکدیگر
شخص نشسته و تربیت یافته و در علوم عربت نیز بهره کمال حاصل کرده
چند روز در وقت در کانت آن بعد از امریت شافیه و هم در این
میرزا علی حکم کلهر در سادات و بیست و نه از اهل این شهر و
هو و بیست و نه از امرای هر محبت و در سادات نیز و در این شهر و
احضار و جمعیت و در اهل دولت و بحساب او رسیده که پنج نفر از اهل این شهر
دست تا بر این در حکومت کلهرش مژد و مملو که در پیش فرستاده

در شهرت

و علی شرف آن بر چند کجایان نشسته و بنزد و مستند و در این شهرت
مشهور گردید که یکی از حکومت علی که در سادات و در این شهرت
شاید در دوره و طرق و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
علی که در هر محبت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
که در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
با شرف و محبت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
ایر و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
حکومت که در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
که در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
او را در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
ایر و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
پرو و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
که در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
و او را در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
فصل و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت
و او را در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت و در این شهرت

بدو نه پس از حضرت شربت و چای امان و هدایت را مقرر کرده و چون
 بهی طاعت که در جنب عارت اندر و تحت تشریف بردند فردای
 آنروز مقارن طلوع آفتاب برای قرار ملاقات معرفت با حال آمد
 وانی و هدایت از اندرون بردن که در اطاق خلوتی قرار گرفت
 و اول کسی را که از امان و هدایت و حضرت خود این تیر بهجه را که هیچ کس
 نگذرم بود در شرف اندر و در حضور چشم به دوز محاسنی
 روشن از نور حق نه در تیران میرای آنجا محاسن آرا با باده
 بر صبح بکین چون آن برگزیده امان است درگاه را دیده و او
 الطاف و در هم درافت و کلام بر چه در عالم کشور و خدای تعالی
 اذن جوسم ظاهر میزد که در آن بد و شرفی با از ذمین و نگاه و بهر
 آن حضرت برین معلوم آن بود که در تاریخ از در سجده یک عمری که
 در سلطه تیر و هدایت در حرم سیف الدین خان هرگز نماند
 کل بد دولت بر او حضرت یک مجلس شرفی شده اند که
 با زده سال تمام از آن تاریخ که نشسته بود محض شرفی بی دین دیده
 شاختند و بسیار با تعجب و حیرت گردید مع القصد خود و غیره
 حضرت با امر نه پیشتر از آنکه از خیال ابد رب مطلقا بر چه عالم
 کشور و پس خوانین و بزرگان و شراف و هدایت را احضار کرد و بکن

یک

یک نفر بر حرم امان و کلام بی پایان و کلامش فرموده و آن پس
 امان امان وانی و شرف و دان و بر این حق سگ و ریس بشی و اخلاص و
 جوسم و دانه نشسته و بر چه شده و فاضله و جانی است و در حرم
 ساکی بر حرم خود میرزا ی حضرت امان و فاضله و بر حرم و بر حرم
 بر برای و بعد بر حرم و کلامش بیان فاضله و فاضله و امان
 بن خندان و در حرم و ساکی با جاز و بهر کور و بهر کور و بهر کور
 خدمت و بعد و در حرم و بر را بهمت یا کرده و در حرم و در
 رفته از جانب حضرت و بعد به است و فوج از فوج امان و کلام
 که هدایت و کلام وانی امان و فاضله و کلام و کلام و کلام و کلام
 خودشان را در موطبت و در حرم و فاضله و فاضله و فاضله و فاضله
 خود را سینه که محمود و کلام و امان و در حرم و فاضله و فاضله
 شد حضرت و بعد و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
 صید و خود و خودشان را با بانشان ترویج نموده و کلام و کلام و کلام
 در هر که فانی و آن و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
 پیشگاه و در با چان بود با فاضله و کلام و کلام و کلام و کلام
 و فاضله و بهر کلام و در روز و در حرم و کلام و کلام و کلام و کلام
 تا اینکه در بر سر کلام و بر کلام و فاضله و فاضله و فاضله و فاضله

آفت و بران هم از مراقبت خباز غنا دست کشید و دوباره دود صانع
 فرشت باشی و گمان بین که در غره شرم محرم اکرام از دود صانع بزرگوار
 جمعی از فقرا و چاکران برای کرنش نان پریش روی واکین خباز غنا
 جیش کشید و گوی یز از دود وادایش و ادیت که بیشتر تبه فربه بودند
 از دود هم که در غیمه آفتاب نشاند نورش غشی و غوغای بزرگ برپا شد
 با دین بیست و جمیع بطرف دار اکام و روی نهلفه صام اکمل که کشت
 برای خطوبان خود مرغ خوششان با حق فرستاده جناب مدد الطاف
 شیخ فکسدهم و همی در رجال و ادیت و باشی شبانه روست شانه در
 دار اکام و غار نو و در کثرت نزد و در شیان ی فرستاد که جمیع بیت باز
 بجناب مدد الطاف و شیخ و در اسلام طاهر که بر نوع و انزوان خباز غنا
 به به محتاج فرستاد چاکران و فقرا را و این حرفهای لغو و فریاد
 و بدینیت و جمیع بطرف خانه جناب شیخ فکسدهم رفته و طواف خانه
 ایشان را گرفت و باره در هزار و شصت و نه نفرین بزرگ در میان این صبح و شش
 طاهر و اقامت های آمینه کاری و در و غره محاربت جناب شیخ فکسدهم
 سنگ باری که در غلبه آفتاب و سنگ شده در واقع این حرکت و شیان
 جهال و ادبش نتیجه و غنا دست صام اکمل و این میرت و حجب رجا
 و بدین شمس و ششیان که در این حرکت و شیان و صفر و نبرد

دلفین

دلفین این گفته شده که در این حرکت فریب هم اکمل و غره اندازد و غرا
 محاربت جناب شیخ فکسدهم باشد و محدود و بطرف دار اکام و غره
 شده با شرمین محاربت و دود و گوی رسته و مانع دخول آنها گردیدند
 مرتفع جناب شیخ فکسدهم که در غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 و همی در یک اقله و غره و گوی با قوال و اقله ایست و غره و غره و غره و غره
 آفتاب و این محاربت با سر و بار و غوغای بزرگ و غوغای و غوغای و غوغای
 از میان شرم غرا و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 شرم و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 لطف و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 باشد و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 محاربت و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 سکوت و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 صفر و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 حضرت و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 رفته و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره
 کلمه و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره و غره

میرودان که یکم در سیم کینه و پیشیده و چو چشم از عباد و افتاد
 خود پیشیده با بجا پس از این اتفاق چون دانست که تمام الکلی با
 خیال خود باقی است عزم صلیح وقت را در این نسبت که شرح مفصلی از
 درایت و امر احوال و احوال تمام الکلی و تصدیق حاکم است چنانچه در
 اوراکت با دیگران چنانچه با دیگران چنانچه حضرت و بعد از آن و چه بظهور
 خدمت ادبی و دولت مرض نمایند البته از نظری عریضه مکرانی بود
 و شریح کی بطهران یکی با در بجان عرض کرده و خاص و عام از ملک
 عریض را هر دو امتضا نموده و توطئه مکرانی از زمین عرض نمایند
 و از آنکه جواب را بعد از ملازمان حضرت و بعد از راجع کرده
 و از ملازمان آن حضرت و بعد از آن و کمال یافت و کمال
 نسبت با ملک صد و شصت و پنجاب و لطف المیراث و حسن نفی
 از معتبرین و دیت و مخط مکرانی نیز شرف صدور یافت که اگر کمال
 دودنه ای و یک تمام الکلی را شش نماید چنانچه که جناب شیخ
 عرض کوه این بود که در عالم امکان همه چیز ممکن است و کوهستانها است
 پادشاه برستی که در آن اطمینان محضند هر چه قضی رای مبارک است
 و اطمینان و پس تمام الکلی از احوال و احوال که دشت نادم شده
 و تحریر برای چنان اهل ملک فخره بر فقره و متعهد ترک از نام دیگران

بسم

همیشه من متعهد و دیوان را که بیشتر خیر و نیکو دین فایده اند که رنج کرده
 بر آن خود خیر و نیکو دین را که از این متعهد که شست و شوی دیوان و نیکو
 تمام الکلی را در یافت و بعد از آن است آورد و بکار انجام خیر است خود
 و احوال و شکیهای را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت و بکار تمام الکلی
 آنحضرت و دیوان پوشیده و بکار تمام الکلی را در یافت و بکار تمام الکلی
 بیان آورد و متعهد و وصول و ایت و خدمت لازم کردید و چهار هزار
 نیز برای عطا و این شغل تمام الکلی را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت
 برای توفیق شغل و شکار و اول سال در آصف دیوان گرفته بودند و در
 هم دید که بیشتر دیوان چهار هزار تومان با وسیله فرصت غنیمت داشته
 قبول طلب نموده خدمت شکی و می بیشتر دیوان بر سر سینه و کرده ای که
 این دانه بیشتر و بکار تمام الکلی را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت
 آنکه اقدام این حرکت که بکار تمام الکلی را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت
 اتفاق بیان کرده عداوت را در سر گرفتند و صبر و شکی و دیوان در این
 اقدام و فقره بود یکی احوال و شکی را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت
 چنان و نمود نماید که میرزا عینی متعهد و دیوان بی کفایت است و نیکو
 در عید و شکی را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت و بکار تمام الکلی را در یافت
 و پس تمام الکلی عظیم این خیال است محال و عداوت که در این موده با هم

تغییر شدادت شایسته و شایسته رسید را در هیئت تواریخ نوشت
 می نایست چیرند را و بیان آن خود را صاف داشته در این تواریخ
 یک در شورا و نصای ایوان در مرتبه آن شایسته و شایسته شریکت
 تحریر در آورده در تحریر که ختم را خوشه چین بر من خردست آن میدانم
 چند شری و در تزیینت شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 این نظام چین را در صورت نظر اله خان شایسته و شایسته و شایسته
 منفصله این شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 بیوفی در نامه در این مورد است که گفته اند در عیب که سلطان پسند
 برز است یکو شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 مبارکه لطف و در صورت و در مقامی پسند و شایسته و شایسته و شایسته
 لقب صادق الکلی که در انتساب به یک در است است این خان
 دولت در محنت و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 با بصورت و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 اماری که در تزیینت و تزیینت بر من را نداده ام این است
 جهان گران جان شد آن گران جان باشد به انباشت کلانان که شایسته
 برادر کلانای جلالت باشد به انباشت در شایسته و شایسته و شایسته

نشی خاد و لایه زوج تحت غرق آید و عزایان مرد و بیاید با و تحت شایسته
 سکنه صریح بر تخت دارایه کین آید که در کین کین کین کین کین کین
 بعضی رفت اگر که کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین
 صدف در لطف و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 بنال ای تحت دای دولت که در کین کین کین کین کین کین کین کین کین
 جهان که کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین
 دوا و تاج و تخت سلطنت نبود و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 در شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 غم و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 مظفر شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 بعد از شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 در این امر نظام حکومت و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 و (شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته)
 دولت و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 امیر ترمانی که در شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 بایست و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 مظفر که در شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته و شایسته

قوی بخشش بهرسانه و در اول ایالت انجام بهبه توفیق
 لطف بویان برین هر نظام حکومت جزیره ایستادگان شرف
 توفیق که در حکم تبه سبب اندهان و سایر برادران حکم را با داور
 و حکم است مده بر سر عهد و امان گشت بان بر صاعده که در امان است
 شرف است که تفریبات شرف است که طرف مقصد روان شد و در تفریبات
 از جمله خدمت مروجه بخود برآمد و در سبب اندهان و شرف در حواله و توفیق
 بر تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 بود که در تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 و تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 نظر تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 خدمت مروجه بخود برآمد و در سبب اندهان و شرف در حواله و توفیق
 به تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 حواله بر تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 نایب است که در تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 موده تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 رفته و تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 سوال و جواب زیاده و کم است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق

خداوند

آمده و میرزا حسن خان چون او را شایسته بنده شس بر نهاد و داد
 جس قود پس به میرزا حسن خان نوشت که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 و تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 و تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 مرقوم فرموده که او را تحت اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 که در تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 میرزا حسن خان تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 اندهان و تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 به تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 میرزا حسن خان تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 دست که تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 چون تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 که تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 و تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق
 که تفریبات سبب اندهان و توفیق است که تفریبات سبب اندهان و توفیق

میان آمد و دست با مرال ضعیف و فقر ابو دیگر تقصیری نه است و کس
 هر چه در باره ایشان بنظر امیر نظام عرض کند بود عطف محض بود
 امیر نظام دوباره از سبب ادبک دل جویا بهر آورد و دیگر را در عطف
 بیشتر و این را به پیشگاه روی ایشان برقرار نمود و دست و پنجمین
 ثواب که مال افزوده که عدالت از این دفعه عاقله و از نظر جابر
 آرد با بجان عازم شد و این حقیر را نیز از عاقلین رگاب غیور
 معترف و محقق برای انجام باره امور است شخصی خود چوبه و دوزی در
 درودیت را در خدمت گرفته و در دوز که رسیده دهم شهر و بیعت
 در این بین بکتاب و کاستی بجا است اینقرات می نام
 در کارستان توخت و درم داشت اندامه خداوندی، چند و دیگر
 عازم آرد با بجان خود هم شاد و اگر است باقی ماند و اوقات آید
 که در این باره نوشته شود و خواهم آورد ۲۴ مهر ۱۳۱۵

چون این که بکتاب در تصرف است روزی که در خدمت و بکتاب
 فرصت نصیحت نامه نوشته و در این نظر است این حقیر و تنای
 اگر هر چه بنام دیر نه بقم عفو و بیعت و بیعت هر چه به
 آنچه محمد حسن برارند باقی است و در نظر
 شهابی که مطبق که در این در خدمت و در نظر و شهابی
 ۱۳۳۶

۱۲۲

201/67

